

ಪ್ರಸಾರಂಜಿ

ಫೆಬ್ರವರಿ 2006

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಪ್ರಕಾಶ್

ಬಿ.ಎಸ್. ಶೈಲಜ

ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯ

ಶಿವು

ದಂಸತಿ

ಸೌಮ್ಯ ಮಿತ್ರ

ಎಚ್.ಜಿ. ಸೋಮಶೇಖರ ರಾವ್

ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಲಲಿತಾ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ್

ಮಣಿ

ಸೀ.ಆರ್. ಸತ್ಯ

ಕು.ಕ.

ಎನ್. ರಾಮನಾಥ್

ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10.00

With Best Compliments from:

SVR Agencies

No. 2, 3rd Cross, Kalasipalyam,
New Extention
Bangalore - 560 002.

Grams : Equipments : Tel : 2222301
Fax : 080-2224497

Distributors For : ASPEE Sprayers and
Dusters for Agriculture
And Horticulture.

CONSIGNMENT : M/S DSM
ENGINEERING
AGENTS FOR PLASTICS (INDIA)
PVT. LTD.

Thermoplastic Ployster
Granules (CENKITE)
Polyamide Granules
(CENKALON)

ಶ್ರೀಮತಿ ಟಿ. ಸುನಂದಮ್ಮ

ತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಕೊರವಂಜಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಕಾಲು ಶತಮಾನದಷ್ಟು ಕಾಲ ಅವಿರತವಾಗಿ ಕೊರವಂಜಿಗೆ ನಗೆಬರಹಗಳನ್ನು ನೀಡಿ, ಅನಂತರವೂ ತಮ್ಮ ಲೇಖನ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ವಿಶೇಷ ಯಶಸ್ಸಿನಿಂದ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಹಿರಿಯ ಬರಹಗಾರ್ತಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಶ್ರೀಮತಿ ಟಿ. ಸುನಂದಮ್ಮನವರು ಇನ್ನಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮತಿಯವರ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಲೇಖನ “ನಾನ್ಕಾರಿಟ್ಟಿದ್ದು” ಪ್ರಕಟವಾದದ್ದು ಜನವರಿ 1946ರ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ. ಕೊರವಂಜಿಯೊಡನೆ ಅಂದು ಶುರುವಾದ ಬಾಂಧವ್ಯ ಕೊರವಂಜಿಯ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ನಡೆದು ಬಂದಿತು. ಮಾರ್ಚ್ 1967 ರಂದು ಹೊರಬಂದು ಕೊರವಂಜಿಯ ಅಂತಿಮ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸುನಂದಮ್ಮನವರು ಬರೆದ ಲೇಖನ “ಹೋಗಿ ಬರ್ತೀಯಾಮ್” ಎಂಬ ಹೃದಯಸ್ಪರ್ಶಿ ಬರಹ ಇಂದಿಗೂ ಓದುಗರ ಮನದಲ್ಲಿ ಹಸಿರಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಟಿ. ಸುನಂದಮ್ಮನವರು ರಚಿಸಿರುವ “ಬಾದರಾಯಣ” ನಗೆ ನಾಟಕ, ಖ್ಯಾತ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ನಾಟಕಕಾರ ಆಸ್ಕರ್ ವೈಲ್ಡ್‌ನ “ದ ಇಂಪಾರ್ಟೆನ್ಸ್ ಆಫ್ ಬೀಯಿಂಗ್ ಅರ್ನೆಸ್ಟ್” ಎಂಬ ಕೃತಿಯ ಭಾವಾನುವಾದ. 1993 ರಲ್ಲಿ ಸಾವಿರದ ಇನ್ನೂರು ಪುಟಗಳ ಬೃಹತ್ ಗ್ರಂಥ “ಸುನಂದಮ್ಮನವರ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ” ಸುನಂದಮ್ಮನವರ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಕೃತಿ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಟಿ. ಸುನಂದಮ್ಮನವರಿಗೆ ಸಂದಿರುವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಬಹುಮಾನಗಳು ಅಪಾರ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಅತ್ತಿಮಬ್ಬೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಅರವತ್ತೇಳನೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಸನ್ಮಾನ ಹಾಗೂ ಈಟೀವಿಯಿಂದ ಆಜೀವ ಸಾಧನೆ ಗೌರವ ಫಲಕ, ಇವು ಸುನಂದಮ್ಮನವರ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಕನ್ನಡ ಸಮಾಜ ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿರುವ ಹಲವು ಬಳುವಳಿಗಳು.

ಅಪರಂಜಿ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಪ್ರಾರಂಭದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಟಿ. ಸುನಂದಮ್ಮ ನವರಿಂದ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ದೊರೆತ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಒತ್ತಾಸೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಇವುಗಳು ಪತ್ರಿಕೆಯ ಇಂದಿನ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಎಂದು ಸಂತಸದಿಂದ ಹೇಳಬಹುದು.

ಕನ್ನಡದ ನಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಉಗಮದ ರೂವಾರಿಗಳಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ ಹಿರಿಯ ಬರಹಗಾರ್ತಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಟಿ. ಸುನಂದಮ್ಮನವರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಚಿರಶಾಂತಿ ಸಿಗಲಿ ಎಂದು ಅಪರಂಜಿ ಮಂಡಿಯೂರಿ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಬೇಡುತ್ತಾಳೆ.

ಅಪರಂಜಿ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್
ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ
ಉಪಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರ
ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ಆನಂದ
ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಶ್ರೀ ಜಿ. ನಾಗೇಶ್

ಶ್ರೀ ವಿ. ಆರ್. ನಾಥ್

ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ರಾಜಗೋಪಾಲ್

ಶ್ರೀ ಕೆ. ರವೀಂದ್ರ

ವಿಕೇಷ ಆಹ್ವಾನಿತರು

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಸ್. ಪ್ರಶಾಂತ್

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು

ಅ.ರಾ.ಸೇ.

ಚಂದಾ ವಿವರ:

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10/-

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 100/-

ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ: ರೂ. 750/-

ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ:

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ

ಮುದ್ರಣ: ರವಿ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್

ಅಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ:

ಒಮೇಗಾ ಲೇಸರ್ ಟೆಕ್

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ.....

ಸಂಪುಟ 23 ಸಂಚಿಕೆ - 5

ಫೆಬ್ರವರಿ- 2006

ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	3
ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ.....	ಬಿ.ಎಸ್. ಶೈಲಜ	5
ನಾಮಾಂತಕರಣ	ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯ	6
ಹೂಲಿ ಮತ್ತು ಬೇಲಿ	ಶಿವು	9
ತುಂತುರು	ದಂನಕ	13
ತಂದೆ ಮಗ	ಸೌಮ್ಯ ಮಿತ್ರ	14
ನಮ್ಮೂರ ಡಾಕ್ಟರ್	ಎಚ್.ಜಿ. ಸೋಮಶೇಖರ ರಾವ್	19
ಚಿಕನ್ ಸೂಪ್...	ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	23
ಕೋ ಎಕ್ಸಿಸ್....	ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	27
ನೆನಪಿನ ದೋಣಿ...	ಲಲಿತಾ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ್	29
ಯಾವ ನ್ಯಾಯ ಸಾ	ಮಣಿ	31
ಭಗವದ್ಗೀತಾ....	ಸೀ.ಆರ್. ಸತ್ಯ	35
ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು	ಕು.ಕ.	38
ಉಕ್ತಿ-ಚಾಟುಕ್ತಿ	ಎನ್. ರಾಮನಾಥ್	40

ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಕೂರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,

ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003 ದೂರವಾಣಿ: 080- 23345259

email: aparanji@hotmail.com website: aparanjimag.com

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ: ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು, ಅಪರಂಜಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ,

ನಂ. 96, 'ಸುಕೇಶವ' ಎರಡನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, 20ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮೊದಲನೇ ಘೇಸ್,

ಬಿ.ಟಿ.ಎಂ. ಲೇಔಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 068. ದೂರವಾಣಿ: 26688488

○ ಪ್ರಕಾಶ್

ದೋಸ್ತಿ ಕುಸ್ತಿ; ದೆಹಲಿಗೆ ಧರಂ

- ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಅಂದರೆ ಹೀಗಿರಬೇಕು - ಗರಂ!!

ಸಚಿವರು, ಶಾಸಕರಿಗಾಗಿಯೇ ಟೆನಿಸ್ ಕೋರ್ಟ್

- ವಸುಂಧರಾ ರಾಜೆ

ಕಬಡ್ಡಿ ಆಟಕ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು!!

ಕೋಲ್ಕತ್ತಾದಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಗಳ "Keep Left" ಬೋರ್ಡುಗಳು ಅಗತ್ಯವೆ ಎಂದು ಅಪರಂಜಿ ನಕ್ಕಳಂತೆ!!

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಎಳ್ಳು - ನೀರು

- ಶ್ರೀ ತಿಪ್ಪಣ್ಣ

ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯ ದಿನ ಆಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಸದ್ಯ!!

ಮಧ್ಯ ಸರಬರಾಜಿಗೆ ಮಹಿಳೆಯರ ನೇಮಕ

- ಸುದ್ದಿ

ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಜಾಗವಿಲ್ಲ!!

ದೇವೇಗೌಡರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿದೆ

- ಸುದ್ದಿ

ಇದೂ ಸುದ್ದಿಯಾಗುವ ಕಾಲ ಬಂತೇ ಎಂದು ಅಪರಂಜಿ ಚಕಿತಳಾದಳಂತೆ!!

★ ★ ★

ಟೋಯೋಟ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು

- ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಜಪಾನ್‌ನವರು ಟಾಟಾ! ಎನ್ನದಿದ್ದರೆ ಒಳಿತು!

★ ★ ★

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರ ಮಾದರಿ ನಾಯಕರ ಕೊರತೆ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ

- ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾದದ್ದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ!!

★ ★ ★

VRS ಹಣ ತೆರಿಗೆ ಮುಕ್ತ; ಕೋರ್ಟ್

- ಸುದ್ದಿ

Very Reasonable Step!!

★ ★ ★

ವಿ.ವಿ. ಕಾಯ್ದೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ; ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಖಭಂಗ

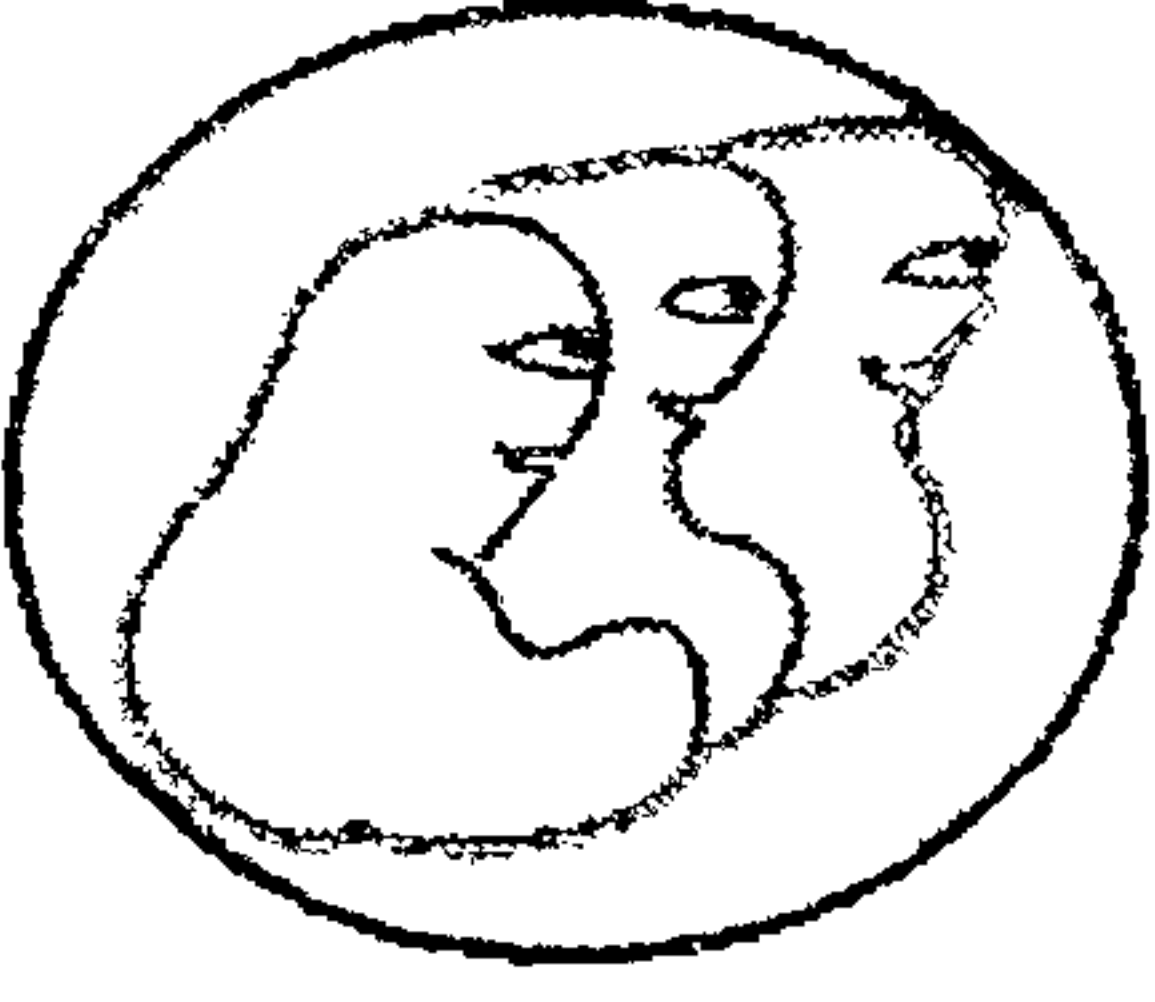
- ಪತ್ರಿಕೆ

ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳೂ ಸಮ್ಮತಿ ಕೊಡಲಿವಂತೆ!!

★ ★ ★

ಅಪರಂಜಿ ಚಂದಾದಾರರ ಗಮನಕ್ಕೆ

ಅಪರಂಜಿ ಪತ್ರಿಕೆ ಚಂದಾದಾರರಿಗೆ ತಲುಪುವಲ್ಲಿ ವಿಳಂಬವಾಗುತ್ತಿದೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಲುಪುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನುವ ದೂರುಗಳು ಆಗಾಗ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಕೆಲವು ಚಂದಾದಾರರಿಗೆ ಎರಡು ಪ್ರತಿಗಳ ಬಟವಾಡೆಯೂ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ವಿಳಾಸಪಟ್ಟಿಯ ತಂತ್ರಾಂಶದಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದಾದ ದೋಷವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಇದನ್ನು ಸದ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಸರಿಪಡಿಸಲಿದ್ದೇವೆ, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಚಂದಾರರ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಕೋರುತ್ತೇವೆ.

ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ

- ಡಾ|| ಬಿ.ಎಸ್. ಶೈಲಜಾ

“ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯ” ಈ ಹೆಸರು ಹಳೆಯ ತಲೆಮಾರಿನ “ಕಸ್ತೂರಿ” ಓದುಗರಿಗೆ ಪರಿಚಿತ. ಈಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಳೆಯ “ಕಸ್ತೂರಿ” ಸಂಚಿಕೆಗಳು ಸಿಕ್ಕಾಗ ಈ ಲೇಖಕರ ಬರಹಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಓದಿ ಆನಂದಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಕಸ್ತೂರಿಯನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿದ ಈ ಮಹಾನುಭಾವರನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಪಾವೆಂ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ‘ನಿಮ್ಮ ಶಬ್ದ ಭಂಡಾರ ಬೆಳೆಯಲಿ’ ಎಂಬ ಅಂಕಣ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ ಗಂಭೀರ ಲೇಖನಗಳನ್ನೂ ಬರೆದ ಕೈ, “ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಎಂತೆಂತಹ ಕುಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಓದಿಯೇ ಆನಂದಿಸಬೇಕು.

“ನಾಮಾಂತಕರಣ” ಎಂಬುದು 1961ರ ಮೇ ತಿಂಗಳ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತ. 1962ರ ಫೆಬ್ರವರಿ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿನ “ಬಫೆಲೋ ಲ್ಯಾಂಡಿನಿಂದೊಂದು ವರದಿ” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಲೇಖಕನ ಹೆಸರಿಲ್ಲ. “ವಿಶೇಷ” ಸುದ್ದಿಗಾರರಿಂದ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರ ಬರಹಗಳನ್ನು ಓದಿದ ಮೇಲೆ ಈ “ವಿಶೇಷ” ಸುದ್ದಿಗಾರ ಅವರೇ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲ.

ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರ ಲೇಖನಗಳು ಎಂತಹ ಸಿಡುಕರ ಮುಖದಲ್ಲೂ ತಿಳಿನಗೆ ಮೂಡಿಸಬಲ್ಲವು. ಕಸ್ತೂರಿ ಆಗಿನ ಓದುಗರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅಪಹರಿಸಲು ಇದೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದು.

ನಾಮಾಂತಕರಣ

- ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯ

ಹೆಸರೆಂಬುದು ಒಂದು ತರಹದ ಮುಖ - ಜನರಿಗೆ ಗುರುತು ಒಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಎಂದೊಬ್ಬ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ತಮ್ಮ ಮುಖ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾಗದವರು ಕೆಲವರಿದ್ದಾರೆ; ಹಾಗೆಯೇ ತಮ್ಮ ಹೆಸರು ಮನಸಿಗೆ ಬಾರದವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನು ಪೌಡರಿಸಬಹುದು, ಸ್ನೋವಿಸಬಹುದು; ಅರಳಿಸಬಹುದು, ಮುದುರಿಸಬಹುದು - ಆದರೆ ಬದಲಾಯಿಸಲಾರಿರಿ. ಸುದೈವದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಬದಲಿಸಬಲ್ಲಿರಿ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಜನರು ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನಾಮಮುಖಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಜಾತಿವೃತ್ತಿಗಳ ಮುಖಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಬದಲಿಸುವುದನ್ನು ನಾವಿಂದು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ಆಟವನ್ನು ಯಾರು ಆರಂಭಿಸಿದರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಗಾಂಧೀಜಿ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರಿಗೆ ಹರಿಜನರೆಂದು ನಾಮಾಂತಕರಣ ಮಾಡಿದರು.

ಇತರರು ಗಾಂಧೀಜಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವ ಮಹಾತ್ಮರಿಗಾಗಿ ಕಾಯದೆ ತಾವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜಾತಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂದಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಜಾತಿ - ಅಥವಾ ವೃತ್ತಿಯ ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ಮತ್ತಾಗಿಂತಲೂ ಆಗ್ರಹ ತಾಳಿರುವವರೆಂದರೆ ಕ್ಷೌರಿಕರು. ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮುಂಬಯಿ ರಾಜ್ಯದ ಕ್ಷೌರಿಕರು ಸರಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸಿ ತಮ್ಮನ್ನು "ಹಜಾಮ"ರ ಬದಲು "ನಾಯಿ"ಗಳೆಂದು ಕರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕ್ಷೌರಿಕರು ದ್ವಿಪಾದ ನಾಯಿಗಳಾಗಲು ಇಷ್ಟಪಡದಿದ್ದರಿಂದ ಆ ನೂತನ ನಾಮಕರಣ ಇಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಜಮ್ಮುವಿನ ಹಜಾಮರು ಕೂಡ ನಾಯಿಗಳಾಗಲು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು "ರತನ ರಜಪೂತರು" ಎಂದೀಗ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರತ್ನಕ್ಕೂ ಕ್ಷೌರಕ್ಕೂ ಏನು ಸಂಬಂಧವೋ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಯಶಃ ರತ್ನಗಳ ವ್ಯಾಪಾರವೂ ಒಂದು ತರಹದ ಕ್ಷೌರವೇ ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ಈ ಹೆಸರು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರ ಹೊಸ ಹೆಸರಿನ ಉತ್ತರ ಪದವು ಗಂಭೀರವಾದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ. ನೀವೇನಾದರೂ ಅವರನ್ನು ಹಳೇ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆದರೆಂದರೆ ಅವರು ಹೇಳಿಕೇಳಿ ರಜಪೂತರು. ಈಗ ಅವರ ಖಡ್ಗ ಕಾಲ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಕುಳ್ಳಾಗಿರಬಹುದು; ಆದರೂ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಕೂದಲಿಗಿಂತಲೂ ಆಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ವೀರ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಬಲ್ಲಷ್ಟು ನಿಶಿತವಾಗಿದೆ!

ತಮ್ಮ ಜಾತಿ - ಅಥವಾ ವೃತ್ತಿಯ ಹೆಸರು ಬದಲಿಸುವವರಲ್ಲಿ ನಾಪಿತರು ಮೊದಲನೆಯವರಲ್ಲ, ತೀರ ಈಚೆಗಿನವರು. ಅವರಿಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಕುಂಬಾರರಿಂದ ಕುಲಾಲರಾದವರಿದ್ದಾರೆ, ಲಮಾಣಿಗಳಿಗೇ. "ಲವಣಿ"ಗಳೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು

ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಕ್ಷೌರಿಕರು ಶಿರೋವಿಶ್ವಕರ್ಮರೆಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರು ನಮ್ಮ ತಲೆಗಳ ಆಕರ್ಷಕರು ತಾನೆ? ಅದರ ಒಳಗೇನಿದೆಯೋ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೊರಗಿನ ಶಿಲ್ಪ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ರೂಪಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಮುನಿದರೆ ನೀವು ನಿಜವಾಗಿ “ವಿಶ್ವರೂಪ”ರೇ ಆಗಬಹುದು.

ಈ ವರೆಗೆ ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿಗಾಗಿ ನಾಚಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವ ಜಾತಿಯೆಂದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮಾತ್ರ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ನಾಚಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೊಸ ಹೊಸ ವರ್ಗಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವಿದೆಯೆಂಬ ಸಂಶಯ ಅವರಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದಾಗಿರಬೇಕು.

ಹೆಸರು ಬದಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಒಲವುಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ (ಅಥವಾ ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆಯವರೆಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು) ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತೀಕರಣ, ಇನ್ನೊಂದು ಆಂಗ್ಲೀಕರಣ. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ನರು ಎಸ್. ವಾಸನ್ನರಾದೊಡನೆ ಇದೀಗ ಆಂಗ್ಲ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದಿಳಿದು ಬಂದ ದೇವತೆಗಳಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಆಂಗ್ಲೀಕರಣದ ಒಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಪ್ರಕರಣ ಈ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಹೋಯಿತಂತೆ. ಈಶ್ವರನ್ ಎಂಬ ದಾಕ್ಷಿಣಾತ್ಯರು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಡಿಗ್ರಿಯೊಡನೆ ನಾಮಾಂತರವನ್ನೂ ಪಡೆದುಬಂದರು: “ಈ ವಾರೆನ್” ಎಂದು. ಪ್ರೌಢಸರರಾಗಿ ಅವರು ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಯಾವನೋ ಕಾರ್ಕೋಟಕನಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಬೆಳಕಾಗುವುದರೊಳಗೆ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ನಳನೋ ಎಂಬಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನಂತರ ಒಂದು ನಿಜವಾದ ದುರ್ದೈವ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಶಾ ತನ್ನ “ಮಿಸೆಸ್ ವಾರೆನ್ಸ್ ಪ್ರೌಢಶನ್” ನಾಟಕವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಅದರ ನಾಯಕಿ ಶ್ರೀಮತಿ ವಾರೆನ್ ಸಂಶಯಾಸ್ಪದ ಸತೀತ್ವದ ವಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಪ್ರೌಢಸರ್ ಈ ವಾರೆನ್ನರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮಿಸೆಸ್ ವಾರೆನ್ನಳ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸತೊಡಗಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಎರಡನೆಯ ಹೆಸರು ಮೊದಲನೆಯದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಪ್ಪಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ತನವನ್ನು ಕಡೆಗೂ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಈ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ. ರೆನ್ ಆದರು!

ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿಯೂ 1939 ರಲ್ಲಿ ನಾಮಾಂತರದ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿತು. ಹಿಟ್ಲರ್‌ನ ಧೂಮಕೇತು ಸದೃಶ ಉಚ್ಛ್ರಾಯದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರನ್ನು “ಹಿಟ್ಲರ್” ಎಂದು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಜರ್ಮನಿಗೂ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೂ ಯುದ್ಧಾರಂಭವಾದಾಗ ಈ ಸ್ವಯಂ ನಿರ್ಮಿತ ಹಿಟ್ಲರರು ಅವಸರವಸರವಾಗಿ ಸ್ಥಿತ್ತರೋ ಮತ್ತೇನೋ ಆಗಿ ರೂಪಾಂತರಿಸಿದರು. ಜಾನ್ ಗೋಬೆಲ್‌ಸೆಂಬವನು ಗೋವಿನ ಹಗ್ಗ ಹರಿದು ಬೆಲ್ಲವನ್ನಷ್ಟೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಒಬ್ಬಾನೊಬ್ಬ ಇಂಗ್ಲೀಷನು

ರಶಿಯದೊಡನೆ ಇಂಗ್ಲೀಷರ ಮೈತ್ರಿಯನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಥಾಲಿನ್ನನಾಗಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಅವಸರಕ್ಕಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡುವ ಕಾಲ ಅವನಿಗೆ ಬೇಗನೇ ಬಂತು. ಅವನು ಜೋಸ್ಥಾಲಿನ್ನತನದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಸರಳ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಹೆಸರಿಗೇ ಶರಣು ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು.

ಆದರೆ ಆಂಗ್ಲೀಕರಣ ಈಗ ತುಸು ಅ-ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಸಂಸ್ಕೃತೀಕರಣದತ್ತ ಭರದಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಕಲ್ಲು, ಮಲ್ಲು, ಯಲ್ಲ ಮೊದಲಾದವು ಹೋಗಿ ವಸಂತಕುಮಾರ, ನಳಿನೀಪತಿ, ಶರತ್ ಮೊದಲಾದ ಹೆಸರುಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಜಾತಿಗಳೂ ಸಂಸ್ಕೃತೀಕೃತವಾಗುತ್ತಿವೆ.

ಹೆಸರುಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತೀಕರಣದಿಂದ ಅಗಾಧ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಬರುತ್ತದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಕಲ್ಲವ್ವನನ್ನು ನೀವು ಶಿಲಾವತಿಯೆಂದು ಕರೆದರೆ ಅವಳು ಬೇರೆಯೆ ಮನುಷ್ಯಳಾಗಿಬಿಡಬಹುದು. ಅರ್ಥ ಒಂದೇ ಆದರೂ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಕಲ್ಲು ಕನ್ನಡದಕ್ಕಿಂತ ಮೆದುವಾಗಿ ಕಾಣುವುದು. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಚಂದವೇ! ವೈದಿಕ ಋಷಿಗಳಾದ ಶುನಶ್ಶೇಪ, ಶುನಃಪುಚ್ಛ, ಶುನೋಲಾಂಗೂಲರ ಹೆಸರುಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ನೀವೇ ಬೇಕಾದರೆ ನಿಘಂಟುವಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅವರಾರೂ ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ಒಬ್ಬನನ್ನು ತುಚ್ಛೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಹೆಸರನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿ ಹೇಳಿರಿ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದೆನಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಹಾರುವರೆಂದು ಕರೆದು ನೋಡಿರಿ. ಹಾರುವ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಕಂಡವ - ಋಷಿ ಎಂದರ್ಥವಿದ್ದರೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಅದು ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳು ಯಾರ ಬಾಯಿಂದಾದರೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ತುಚ್ಛವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅವರನ್ನು “ಹಾರುವ” ಎಂದು ಹೇಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಹಾರುವನಾದರೆ ಅವನ ಹೆಮ್ಮೆಯೆಲ್ಲ ಕುಂದಿಹೋಗಿ ಅವನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿದ ಬೆಕ್ಕಿನಂತಾಗುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನ ಹೆಸರು “ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯ” ಎಂಬುದರ ಬದಲಾಗಿ “ಬಾಲದಯ್ಯ” ಎಂದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಬರೆದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಓದುತ್ತಲೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ.

ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೀಗ ಖಂಡಿತವಾಗಿದೆ - ನಾಳೆ ನೀವು ಕತ್ತೆಯನ್ನು “ಗಾರ್ಧಭ” ಎಂದು ಕರೆಯತೊಡಗಿದರೆ ಅದರ ರಾಗ ಸುಧಾರಿಸಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಹೇಳಲಾರೆ; ಆದರೆ ಅದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಅಗಸನ ಗಂಟು ಹೊರಲು ನಿರಾಕರಿಸುವುದು.

★ ★ ★

ಹೊಲ ಮತ್ತು ಬೇಲಿ

- ಶಿವು

ನಾನು ಆಗ ಒಂದು ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ್ದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೋದರೂ ನೆಲ ಅಲುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಭೂಮಿಯ ಆಳದಿಂದ ಏನೋ ಒಂದು ತರಹ ಕರ್ಕಶ ಶಬ್ದ. ಭೂಕಂಪ ಇರಬಹುದೇ ಎಂಬ ಯೋಚನೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿತು. ಆದರೆ ಭೂಕಂಪ ಹಲವು ಸೆಂಕೆಂಡುಗಳಷ್ಟು ಕಾಲ ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲೋ ಓದಿದ್ದ ನೆನಪು. ಈ ಶಬ್ದ ನಿಲ್ಲಲೇ ಒಲ್ಲದು. ಯಾವ ರೂಮಿಗೆ ಹೋದರೂ ಭೂಮಿಯ ಗರ್ಭದಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದ , ತಲ್ಲಣಗೊಳಿಸುವ ಗಡಗಡ ಸದ್ದು. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೋ ಇದೆಲ್ಲಾ ಯಾವುದೋ ಪ್ರೇತದ ಆಟ ಎಂಬ ತೀವ್ರ ಹೆದರಿಕೆ. ಭಯದಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಓಡಿದೆವು. ಶಬ್ದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾದಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಆದರೂ ನೆಲದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿ ಹೊಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದ ಗಡಗಡ ಸದ್ದು ನಿಂತಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಒಮ್ಮೆಲೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ನಾನು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಂಪಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಒಳ್ಳೆಯ ವೇಗದಿಂದ ಧಾವಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಂಗೈ ಗಡಿಯಾರ ನೋಡಿದೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಆರು ಘಂಟೆ ಆಗಿತ್ತು. ಪಕ್ಕದ ಬರ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೋಮಿ ಪನ್ನಾ ಸುಖವಾಗಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ 'ಜಾಯ್' ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಟೀ ಹುಡುಗ ಬಂದ. 'ಮುಂದಿನ ಸ್ಟೇಷನ್ ಯಾವ್ದೋ ಮರಿ?' ಅಂತ ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. 'ಹೊಸಪೇಟೆ , ಇನ್ನು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ' ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅವ ಮುಂದೆ ನಡೆದ. ನಾವು ಹೊರಟಿದ್ದು ಬಾಣಾಪುರಕ್ಕೆ. ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಊರು ಸೇರಬಹುದು ಎಂದುಕೊಂಡು, ಪ್ರಾತಃವಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡೆ.

ನಾವು ಬಾಣಾಪುರ ಸೇರಿದಾಗ ಘಂಟೆ ಎಂಟುವರೆ ಆಗಿತ್ತು. ಬನ್ನಿಕೊಪ್ಪದಿಂದ ಮಿತ್ರ ಭರಾಟೆ ಕಾರು ಕಳಿಸಿದ್ದ. ಡಿಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೈಚೀಲಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಹೋಮಿ ಮತ್ತು ನಾನು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೆವು. ದಾರಿಯ ಎರಡು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲೂ ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿ, ಹತ್ತಿ, ಜೋಳದ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದ್ದವು. ವಿಪುಲವಾಗಿ ರಸ್ತೆಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹರಡಿದ್ದ ಪಾಟ್‌ಹೋಲ್ ಗಳನ್ನು ಅತಿ ಕೌಶಲದಿಂದ ಬಳಸಿ ಕಾರು ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ನಾವು ಹೋಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ರಸ್ತೆಗೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿದ್ದ ರೇಲ್ವೇ ಗೇಟ್ ಬಂದಾಯಿತು. ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಆದರೂ ಟ್ರೇನಿನ ಸುಳಿವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕಾರಿನ ಹಿಂದೆ ಲಾರಿ, ಟೆಂಪೋ ಆಟೋ ಇವೇ ಮೊದಲಾಗಿ ಭಾರತದೇಶದ ಸಮಸ್ತ ವಾಹನವಿಶೇಷಗಳೂ ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತು ಟ್ರೇನಿನ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಕಾತರದಿಂದ ಕಾಯತೊಡಗಿದವು. ಆ ಸಾಲನ್ನು ನ ನೋಡಿ ಹೋಮಿ, 'ಹೇ, ಶಿವ, ನಮ್ಮ ಕಾರಿನ ಹಿಂದೆ ಬೆಳೆದಿರೋ ಈ ಸಾಲನ್ನ ನೋಡಿದರೆ ಹಲವು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಾದ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತೆ. ಒಮ್ಮೆ ಇಬ್ಬರು ವಯಸ್ಸಾದ ಮಹಿಳೆಯರು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ರಸ್ತೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಾರನ್ನು ಚಲಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಊರಿಂದ ಊರಿಗೆ ಹೋಗುವ ಸಿಂಗಲ್ ಲೇನ್ ರಸ್ತೆ ಅದು. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಹನ ಸಂಚಾರವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ಮಹಿಳೆಯರು ಕಾರನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿಯೇ ಚಲಿಸುತ್ತಾ ಹರಟೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಒಮ್ಮೆಲೇ ಕಾರಿನ ರೇಡಿಯೋದಲ್ಲಿ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಸುದ್ದಿ ಬರಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತಂತೆ. ಎರಡು ಮೂರು ರಸ್ತೆಗಳ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಜಾಮ್ ಸುದ್ದಿಯನಂತರ, ಇವರು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೆವಿ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಜಾಮ್ ಇದೆ, ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಬೇರೇ ದಾರಿ ಆರಿಸಿ

ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ಬಿತ್ತರವಾಯಿತಂತೆ. ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಆರ್ಶರ್ಸ್‌ವೋ ಆರ್ಶರ್ಸ್. ಏನೂ ಟ್ರಾಫಿಕ್‌ಗೆ ಇಲ್ಲವಲ್ಲೇ, ಮುಂದೆ ರಸ್ತೆ ನೋಡು ಎಷ್ಟು ಖಾಲಿ ಇದೆ. ಈ ನ್ಯೂಸ್ ಹೇಳೋರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಾನೂ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲ. ಅಂತ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅವರು ಮುಂದೆ ಹೊರಟರಂತೆ. ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹಾಗೇ ರಿಯರ್‌ವ್ಯೂ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದಾಗ, ಇವರ ಕಾರಿನ ಹಿಂದೆ ಮೈಲಿಗಟ್ಟಲೆ ಕಾರುಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಇವರನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತಂತೆ.

‘ಹೋಮಿ, ನಿಮ್ಮೂರಾಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸರಿಹೋಯ್ತು, ಅಲ್ಲಿ ಹಾರನ್ ಮಾಡೋದು ಅಸಭ್ಯವರ್ತನೆ ಅಂತ ಜನ ಬಲವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ.....’

ಹೋಮಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ. ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಏರೊನಾಟಿಕಲ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆದರೂ ಈಗ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಹಣ ವಿತರಣಾ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ. ಪೂರ್ಣನಾಮಧೇಯ ಹೋಮಿ ಮಿಸ್ಟ್ರೀ ಪನ್ನಾ. ತಂದೆ ಮೂಲತಃ ಇರಾನಿಯನ್. ತಾಯಿ ಇಟಾಲಿಯನ್. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಹಾಗೂ ಹೋಗದಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅನುದಾನ ಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶ ಇವನ ಸಂಸ್ಥೆಯದು. ನಾನು ಅಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದರ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇಂದು ಈ ಪಾಟ್ ಹೋಲ್ ಭರಿತ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಿರುಗಾಟ.

ಬನ್ನಿಕೊಪ್ಪದ ಪ್ರವಾಸಿ ಮಂದಿರ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಹುಡುಗನ ಹೆಸರು ಕುಬೇರ. ಬಿಸಿನೀರು ಸ್ನಾನ, ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಇಡ್ಲಿವಡೆ ಉಪಹಾರ ಇವುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, ಬನ್ನಿಕೊಪ್ಪದ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆಗೆ ನಡೆದೇ ಹೊರಟೆವು. ಅಲ್ಲಿನ ಅಜಂತಾ ಥೇಟರಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಸರ್ವ ಶಿಕ್ಷಾ ಅಭಿಯಾನದ ಆಫೀಸ್. ಅಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿ ನಂಜೇ ಗೌಡ ಎಂಬ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನಾನು ಮೊದಲೇ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದೆ.

ಆ ಊರಿನ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ ಡಬಲ್ ರೋಡು. ಎರಡು ರಸ್ತೆಗಳ ನಡುವೆ, ಒಂದು ದಿಬ್ಬದಂತಹ ಕಟ್ಟಿ. ಆ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ, ಹಲವು ಬೀದಿ ನಾಯಿಗಳು ಬಿಸಿಲು ಕಾಯಿಸುತ್ತಾ ಮಲಗಿದ್ದವು. ಎರಡು ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲೂ ಜನ ನಿಂತು ಮನೆಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಹರಟುವಂತೆ ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಹರಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಕಾರು, ಲಾರಿಗಳು ಬಂದಾಗ ಜನ ಸರಿದು ಜಾಗ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಹಾಗೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಜನ ತಮ್ಮ ಹರಟೆಗಳಲ್ಲೇ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದರು. ಲಾರಿ ಹತ್ತುಬಾರಿ ಹಾರನ್ ಮೊಳಗಿಸಿದನಂತರ, ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಲಾರಿಗಾಗುವಷ್ಟು ಮಾತ್ರ.

ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದು, ಲಾರಿ ಪಾಸ್ ಆದ ತಕ್ಷಣ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡೂ ವಿಳಂಬವಾಡದೇ, ತಮ್ಮ ಸ್ವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮರಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಪನ್ನನಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಮೋಜು. ‘ಇದೆಲ್ಲಾ ಈ ಜನಗಳ ಆರೋಗ್ಯ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಆಧುನಿಕ ಸಾಧನಗಳಿಗೆ ಇವರೇನೂ ಮಾರುಹೋಗಿಲ್ಲ. ಲಾರಿ ಬಂದರೆ ಬರುತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸರಪರ ಓಡಾಡಿ ಟೆನ್ಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲಿನ ಜನ. ‘ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಆ ಜನಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದ ಪನ್ನ..’

ಅಜಂತಾ ಥೇಟರ್ ಬಂತು. ಅದರ ಪಕ್ಕ ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಬಯಲು. ಇನ್ನೊಂದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಂಗಡಿಸಾಲು. ಆಫೀಸಾಗಿರಬಹುದಾದಂತಹ ಯಾವುದೇ ಕಟ್ಟಡ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೇ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದ ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬಾತ ಬಾಳೇಹಣ್ಣು ಖರೀದಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಇಸ್ತಿ ಕಂಡು ತಿಂಗಳುಗಳೇ ಆಗಿದ್ದಿರಬಹುದಾದ ಪ್ಯಾಂಟು. ಮಾಸಲು ಬಣ್ಣದ ಷರಟು ,

ಕುರುಚಲು ಗಡ್ಡ, ಚಪ್ಪಲಿ. ಇವಿಷ್ಟು ಆತನನ್ನು ಡಿಫೈನ್ ಮಾಡಿದ್ದವು. ಅವನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ, 'ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಸರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಭಿಯಾನದ ಆಫೀಸು ಇದೆಯಂತಲ್ಲಾ, ಎಲ್ಲಿದೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತೇತೇನ್ ತಮ್ಮ' ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

'ಅಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನ ನೋಡಬೇಕಿತ್ತು ?'

'ನಂಜೇಗೌಡರನ್ನ'

'ನಾನೇ ನಂಜೇ ಗೌಡ. ಭರಾಟ ಸಾಹೇಬರು ನಿನ್ನ ನೀವು ಬರ್ತೀರಾ ಅಂತ ಪೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಶಿವಕುಮಾರ್ ನೀವೇನಾ?'

'ಹೌದು, ಇವರು ಪನ್ನಾ ಅಂತ'

ಪನ್ನ 'ನಮಸ್ಕಾರ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ನಂಜೇಗೌಡರಿಗೆ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿದ.

'ಈ ಅಂಗಡೀ ಹಿಂದೇನೇ ನಮ್ಮ ಆಫೀಸು. ಬನ್ನಿ, ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗೋಣ.'

ನಂಜೇಗೌಡರ ಹಿಂದೆಯೇ ನಡೆದು ಅವರ ಆಫೀಸನ್ನು ಸೇರಿದೆವು. ಆಫೀಸೇನು, ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಕೊಠಡಿ ಅಷ್ಟೇ. ಅದರೂ ಒಳಗಿನ ಪರಿಕರಗಳೆಲ್ಲಾ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಜೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟ ಫ್ಯಾನ್ ಬೇರೆ. ಟೇಬಲ್ ಈಚೆಗಿನ ಕುರ್ಚಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಕುಳಿತೆವು.

ಕೂತ ತಕ್ಷಣ ನಂಜೇಗೌಡರು, ನೇರವಾಗಿ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು.

'ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆ ಕುರಿತು ಸೂಚನೆ ಬಂದಿದೆ. ಚಲಿಸುವ ಪ್ರಯೋಗ ಶಾಲೆಗಳನ್ನ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನೀವು ಕೊಡುವ ಸಹಕಾರಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ಇದೆ. ಭರಾಟ ವಿಜ್ಞಾನಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿನ ನಿಮ್ಮ ನಿಯಂತ್ರಣ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಯಾವ ಶಾಲೆಗೆ ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆ ಕಳಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ. ಬದಲಾವಣೆ ಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನ ಚರ್ಚಿಸಬಹುದು.'

ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಮೇಜಿನ ಡ್ರಾಯರಿನಿಂದ ಒಂದು ಸ್ಪ್ರಿಂಗ್ ಬೈಂಡ್ ಮಾಡಿದ್ದ ಪೈಲ್ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ.

ನಾನು ಸುಸ್ತು. ಮೊದಲಿನಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಿ ಅವನ ಸಹಕಾರಕ್ಕೆ ಗೋಗರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ನಮ್ಮ ರೆಡ್ ಟೇಪ್ ಬಗ್ಗೆ ಪನ್ನನಿಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಷನ್ ಮಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದ ನಮಗೆ ಇಂತಹ ದಕ್ಷ ಕೆಲಸದ ಪ್ರವಿರತೆಯನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವೇ ಆಯಿತು. ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು, 'ಷೆಡ್ಯೂಲನ್ನು ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ನೋಡಿ ಸಂಜೆಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆದೀತೆ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

'ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬೇರೆ ವಿಷಯ ಮಾತನಾಡುವುದು ಏನಾದರೂ ಇತ್ತೆ. ಕ್ಷಮಿಸಿ ನನ್ನ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಸಹಾಯಕ ರಜೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಕಾಫಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾರೆ. ಮಾತುಕತೆ ಮುಗಿದ ನಂತರ, ಪಕ್ಕದ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಕಾಫಿಗೆ ಹೋಗೋಣ.'

ಎಂದರು ನಂಜೇಗೌಡರು.

'ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಲೆ ಹಾಕಿ ಬನ್ನಿಕೊಪ್ಪದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಿರ್ಮಿಸುವ ವಿಜ್ಞಾನ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ವ್ಯಾನುಗಳಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಕುತೂಹಲ ಮೂಡಿಸುವ ಆಲೋಚನೆ ಇದೆ ನಮಗೆ.'

ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳು ಏನಾದರೂ ಕೊಡಬಲ್ಲಿರಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

'ಅದೆಲ್ಲಾ ಆಗದ ಮಾತು. ಬರೇ ಕಾಲಪರಣ' ಅಂದರು ನಂಜೇಗೌಡರು.

‘ಯಾಕೆ? ಹಳ್ಳಿ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವ್ಯಾನ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಧ್ವನಿವರ್ಧಕಗಳ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಮೆಸೇಜನ್ನು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿ, ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಗೆ ತಂದೆತಾಯಿಯರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದರೆ, ಯಾರೂ ಬರೋಲ್ಲ ಅಂತೀರಾ ಗೌಡರೇ?’

‘ಸ್ವಾಮೀ ನಿಮ್ಮ ಮೆಸೇಜ್ ಕೇಳುಕ್ಕೆ ಯಾರು ಕಾದು ಕೂತಿರ್ತಾರೆ? ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗದ ಮಕ್ಕಳು ಅಂದ್ರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಚೈಲ್ಡ್ ಲೇಬರ್ ಮಕ್ಕಳು. ಅವು ದನ ಕಾಯುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಾ ಹತ್ತಿ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತೆ.’

ನಂಜೇಗೌಡರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನ ಪನ್ನನಿಗೆ ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡಿಹೇಳಿದೆ.

‘ಪ್ರಾರ್ಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಡ್ಡಾಯ ಅಲ್ಲವೇ ನಿಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚೋದು ನ್ಯಾಯ ಬಾಹಿರ ಅಲ್ವೇ.’

ಪನ್ನ ಕೇಳಿದ.

‘ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಗಿಡಗಳ ಮಧ್ಯೆ ನುಗ್ಗಿ ಹತ್ತಿ ಹೂವುಗಳಿಗೆ ಪರಾಗಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡಿಸೋ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಈ ಕೆಲಸಾನ್ನ ದೊಡ್ಡೋರು ಮಾಡುಕ್ಕೆ ಆಗೋದಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೂವತ್ತು ನಲವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ದಿನಗೂಲಿ ಜೊತೆಗೆ, ಓನರ್ಸ್ ಚಾಕಲೇಟ್ ಕೊಡ್ತಾರೆ. ಊಟದ ಟೈಮಿನಲ್ಲಿ ವಿಡಿಯೋ ಚಿತ್ರ ತೋರಿಸ್ತಾರೆ. ಈ ಆಕರ್ಷಣೆನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಗಣಿತ ಕಲೀ, ಚರಿತ್ರೆ ಓದು ಎಂದರೆ ಯಾಕೆ ಬರುತ್ತೆ ಈ ಮಕ್ಕಳು. ಇದೊಂದು ಜೀವನೋಪಾಯದ ಸಮಸ್ಯೆ. ಎಂದರು ನಂಜೇಗೌಡರು.

‘ಹೇಗಿದ್ದ್ರೂ ಈ ಕೆಲಸ ಸೀಜನಲ್ ತಾನೇ. ಮಿಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವು ಪಾಠ ಕಲೀಬೋದಲ್ಲ.’

‘ನಿಜ, ಕಲೀಬೋದು. ಆದರೆ ಏನು ಕಲಿತರೆ ಅವಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಅನ್ನೋದನ್ನ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ದಿನಗೂಲಿ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಕಾಲಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲೋ ಅಂತಹ ಯಾವುದಾದರೂ ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೆ ಪಬ್ಲಿಸಿಟಿ ಕೊಡಿಸೋಣ.’

ಆ ಸಂಜೆ ಭರಾಟೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಔತಣ. ಬೆಳಗಿನ ಮಾತುಕತೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೊರೀತಿತ್ತು. ಭರಾಟೆ ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಸ್ಥಳವಂದಿಗ. ಶಾಲೆ ನಡಿಸ್ತಾ ಇದಾನೆ. ಅವನು ಏನು ಪರಿಹಾರ ಸೂಚಿಸ್ತಾನೆ ನೋಡೋಣ ಅಂತ ಅವನನ್ನೇ ಕೇಳಿದೆವು.

‘ನೋಡು ಶಿವ, ಇವೆಲ್ಲಾ ತೀರ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ವಿಷಯಗಳು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ಪರಿಹಾರ ಹೇಳ್ತಾರೆ. ಯಾರ ಮಾತೂ ಕೇಳ್ಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಹಂಚಿಕೆ ಪ್ರಕಾರ ವಿಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಕುತೂಹಲ ಮೂಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೀರ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅದನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿ. ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಂತ ನಿಲುವಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡುಕ್ಕಾಗುಲ್ಲ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಹಳ್ಳಿ ಸಮಾಜ ಒಪ್ಪೋದೂ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟಬಿದ್ದು ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆದ್ರೂ ಮಾರಾಟದ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ. ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ ನ್ಯಾಯ ನೀತಿ ಕೇಳೋ ವ್ಯವಧಾನ ಯಾರಿಗೆ ಇರುತ್ತೆ. ಅದೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸಮಾಚಾರ ಏನು?’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಭರಾಟೆ ನನಗೆ ಗ್ಲಾಸ್ ನೀಡಿದ. ಪ್ರವಾಸಿ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದಿನದ ಅನುಭವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪನ್ನನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೇಳಿದೆ.

"A Complex country, A complex people" ಎಂದ ಅವ.

ತುಂತುರು

- ದಂನಳ

- Bengaluru ಬೆಂಗಳೂರು ಆದ ಮೇಲೆ Silicon Valley ಸಿಲಿಕಾನ್ ಹಳ್ಳಿ ಆಗಲಿದೆಯೇ?
- ಋಷಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿಯುವವರಿಗಿಂತ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿರುತ್ತಾರೆ.
- Eat drink and remarry.
- ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿ ವಿರುದ್ಧ ಕಾನೂನು ಅಸಹಾಯಕ. ಏಕೆಂದರೆ ಸುಖ ಪಡುವುದನ್ನು ಕಾನೂನು ಮೂಲಕ ನಿಷೇಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
- ನಿಮ್ಮಿಂದ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನಷ್ಟೇ ಮಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ನೀವು ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಮೀರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತೊಡಗಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆಯಬಹುದು.
- Cleanliness is next to what? Impossible.
- ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ರಿಟೇಕ್‌ಗಳಿಗೆ ಆಸ್ಪದವಿಲ್ಲ.
- ದಪ್ಪಗಿರುವವರಿಗಿಂತ ಸಣ್ಣಗಿರುವವರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮನುಷ್ಯರು ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ದಪ್ಪಗಿರುವವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಬಾಳನ್ನು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.
- ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಲು ನಾನು ಹಣ ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟು ಹಣ ಪಡೆದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅದು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಆಗದು.
- ಶಾಸನ ವಿಧಿಸಿದ ಎಚ್ಚರಿಕೆ: ಟೆಲಿಫೋನ್ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಿಮ್ಮ ಗೋಪ್ಯತೆಗೆ ಮಾರಕ.
- ಸುಖ ಎನ್ನುವುದು ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಆಹಾರವೇ ಅಥವಾ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಹಣವೇ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬೇಕು ಎನ್ನಲು? ಹಾಗೆಂದುಕೊಂಡರೆ ಅದು ಕೊಳ್ಳುಬಾಕತನದ ಪರಮಾವಧಿ ಅಹಂಕಾರ ಎನ್ನಬಹುದು.

★ ★ ★

ತಂದೆ - ಮಗ

- ಸೌಮ್ಯ ಮಿತ್ರ

ಬಿ.ಜಿ.ಎಲ್. ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತರು ಒಂದು ಪಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾರೆ.

1ನೇ ಸ್ನೇಹಿತ: ಏನಯ್ಯಾ, ಆಗುಂಬೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆಯಲ್ಲಾ, ಹೇಗಿತ್ತು ನಿನ್ನ ಪ್ರಯಾಣ?

ಬಿ.ಜಿ.ಎಲ್.: ಪ್ರಯಾಣಾನಾ ಅದು? ಪುರಾಣ ಕಣಯ್ಯಾ. ಅಲ್ಲಪ್ಪಾ, ನೀನೇ ಹೇಳು. ನಾನು ನಮ್ಮ ಹುಡುಗರನ್ನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗಿಡ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದರೆ, ನನ್ನ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲನ ಗಂಟೇನು ಹೋಗೋದು?

2ನೇ ಸ್ನೇಹಿತ: ಅದೇನೋ ಗಾದೆ ಇದೆಯಲ್ಲಾ, 'ಕೋತಿ ತಾನು ಕೆಡೋದಲ್ಲೇ ವನಾನೆಲ್ಲಾ ಕೆಡಿಸ್ತು' ಅಂತ ಹಾಗೆ ಕಣಯ್ಯಾ ನಿನ್ನ ಕಥೆ. ಅಲ್ಲ ಕಣಯ್ಯಾ (ಮೊದಲನೇ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ) ಇವನ ಜೊತೆ walk ಹೋದರೆ - ನೀನೇ ಹೇಳು walk ಅಂದರೆ ಏನು? ಆರಾಮವಾಗಿ ಆಕಡೆ ಈಕಡೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಲೋಕಾಭಿರಾಮವಾಗಿ ಹರಟಿಕೊಂಡು ನಡೆಯೋದು ಅಂತಾ ತಾನೇ? ಈ ಮನುಷ್ಯ ಎಲ್ಲೋ ತಲೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು - ಅದೇನು ಆಕಾಶಾನೇ ನೋಡ್ತಾನೋ, ಮರದ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟರೋ ಹೂವು ನೋಡ್ತಾನೋ ಭಗವಂತನಿಗೇ ಗೊತ್ತು ಬರ್ತಾ ಇರ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ರೆ, ನಮ್ಮನ್ನ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಯಾವುದೋ ಗಿಡದ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಏನೋ ಬೇರು ಅಗಿತಾ ಕೂತಿರುತ್ತಾನೆ.

ಬಿ.ಜಿ.ಎಲ್.: ನೆನ್ನೆ ಗೋಳು ನಾನು ಹೇಳ್ಕೊತಾ ಇದ್ರೆ ಇವನು ಇನ್ನೆಲ್ಲೋ ವಿಷಯ ಎಳ್ಳೊಂಡು ಹೋದ.

ಗೆಳೆಯ 1: ಅದೇ ನಿನ್ನೆ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಪುರಾಣ, ಅಲ್ಲ ಅವನ್ಯಾಕೆ ನಿನ್ನ ಕಂಡರೆ ಹಾಗಾಡ್ತಾನೆ? ಅಲ್ಲಯ್ಯಾ ನಿನಗೆ ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಸೆಮಿನಾರಿಗೆ ಆಮಂತ್ರಣ ಬಂದಾಗಲೂ ರಜ ಕೊಡೋಕೆ ತಕರಾರು ಮಾಡ್ಲೆ ಅಲ್ಲವಾ? ನಮ್ಮ director ನನ್ನ friend ಅಲ್ಲವಾ? ಅವನು ಹೇಳಿದ 'ರಜ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ' ಅಂತ ಬರೆದಿದ್ದ ಅಂತ.

ಬಿ.ಜಿ.ಎಲ್.: ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲಯ್ಯಾ, ರಜ ಮಂಜೂರಾಯ್ತಲ್ಲಾ? ಆಮೇಲೆ 3-4 ದಿನ ಹುಚ್ಚು ಹುಚ್ಚಾಗಿ ಆಡ್ತಾ ಇದ್ದ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾ? ಅವನ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ಪ್ರವಾಸ ಹೋಗ್ತಿವಲ್ಲಾ, ಆಗ ಚಿರೋಟಿ, ಲಾಡು ಊಟ ಮಾಡ್ತೀವಂತೆ.

ಗೆಳೆಯ 2: ಅಲ್ಲ ಕಣಯ್ಯಾ, ನೀನು ದಬಾಯಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು, 'ನಾನು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗೋದು ಚಿರೋಟಿ, ಲಾಡು ತಿನ್ನಕ್ಕಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿರೋ ಗೆಡ್ಡೆ-ಗೆಣಸು,

ಹಾಳು-ಮೂಳು, ಕಸ - ಕಡ್ಡಿನೆಲ್ಲಾ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಮನೇ ಕುಪ್ಪೆತೊಟ್ಟಿ ಮಾಡಕ್ಕೆ ಅಂತ.

ಬಿ.ಜಿ.ಎಲ್.: ನೋಡು, ಇದನ್ನೇ ಬೇಡ ಅನ್ನೋದು. ಅಲ್ಲಕಣಯ್ಯಾ, ನೀನು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತಾನಾ? support ಮಾಡೋದನ್ನ ಬಿಟ್ಟು, ನೀನು ನನ್ನ principalನ ತರಹಾನೇ ಆಡಿದ್ರೆ?

ಗೆಳೆಯ 1: (2ನೆಯವನಿಗೆ) Divert ಮಾಡಬೇಡಯ್ಯಾ ಅವನನ್ನ. interesting ಆಗಿದೆ ಏನಂದ ನಿನ್ನ principal.

ಬಿ.ಜಿ.ಎಲ್.: ಆಫೀಸ್ ರೂಮಲ್ಲಿ ನಗಬಾರದು ಅಂತ ನನಗೆ ಮೆಮೊ'ಕಳಿಸಿದ ಪ್ರಾಣಿ, 'ನಾವು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಒಪ್ಪತ್ತೇ ಊಟ ಮಾಡ್ತೀವಿ ಸಾರ್' ಅಂದರೆ ಅರ್ಥ ಗಂಟೆ ನಗೋದಾ? ಅದೂ ಅಲ್ಲ, 'ಒಪ್ಪತ್ತು ತಿಂದೇ ಒಳ್ಳೆ ಬಲೂನಿನ ತರಹ ಊದಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಲ್ಲೇ' ಅಂತಾನಲ್ಲ? (ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ನಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು) ಏನಯ್ಯಾ ಕಿಸಿತಿರಾ ಎಂದೂ ತಾವೂ ನಗುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ನೇಹಿತ 1: ಅಲ್ಲ ಕಣಯ್ಯಾ, ತಪ್ಪು ನಿಂದೇ! ಡಿ.ವಿ.ಜಿ. ಅವರ ಮಗ ಆಗಿ, ಇಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೇರೆ ಓದಿಕೊಂಡು, ನನ್ನ ತರಹ ಕನ್ನಡ ಮೇಷ್ಟರಾಗದೆ ಅದೇನೋ ಕಂತೆ-ಬೊಂತೆ ಆಯಿತಪ್ಪಾ ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡ್ಕೊಬೇಡಾ, ಬಾಟನೀನಾ ಓದೋದು?

ಬಿ.ಜಿ.ಎಲ್.: ಏನಪ್ಪಾ, ಏನಪ್ಪಾ ತಪ್ಪು ನನ್ನ ಬಾಟನಿಯಲ್ಲಿ?

ಸ್ನೇಹಿತ 2: ಅಲ್ಲಯ್ಯಾ, ನಾವೆಲ್ಲಾ ಆರಾಮಾಗಿ ಪಾಠ ಆಯ್ತು, ಮನೆ ಆಯ್ತು ಅಂತ ಇರ್ತೀವಿ ರಜದಲ್ಲಂತೂ ಕಾಲೇಜು ಅಂತ ಒಂದು ಇದೆ ಅಂತಾನೇ ಮರು ಹೋಗಿರುತ್ತೆ. ಆದರೆ ನೀನು practicals ಉ ಅಂತೀಯಾ, ಸ್ಟೆಡ್ಸ್ ಉ ಅಂತೀಯಾ, ರಜ ಬಂತೊಂದ್ರೆ principal ಜೊತೆ ಗುದ್ದಾಡಿ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ, ಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡು ಸೊಪ್ಪು-ಸದೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಮನೇನ ತಿಪ್ಪೆ ಮಾಡಿ ಅತ್ತಿಗೆಗೂ ಕಾಟ ಕೊಡ್ತೀಯಾ ಏನಯ್ಯಾ ನಿನ್ನ ಜೀವನ?

ಬಿ.ಜಿ.ಎಲ್.: ಏನಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಅವಾಂತರ? ಸೊಪ್ಪು-ಸದೆ ಅಂತೆಲ್ಲಾ ರೇಗಿಸ್ತೀರಲ್ಲಾ, ಅದೇ ಕಣಯ್ಯಾ ನಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತು.

ಸ್ನೇಹಿತ 1: ಸಾಕು ಕಣಯ್ಯಾ, ಸಂಪತ್ತಂತೆ ಸಂಪತ್ತು. ಸೋಡ್ತಾ ಇಲ್ಲವಾ ನಿನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನಾ. ಇರೋ ಬರೋ ದುಡ್ಡನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೈಕ್ರೋಸ್ಕೋಪು ಅದೂ ಇದೂ ಅಂತ ತೋಗೊಂಡು ಹಾಳು ಮಾಡ್ತಾನೆ, ಸಂಪತ್ತಂತೆ, ಸಂಪತ್ತು.

ಸ್ನೇಹಿತ 2: ಆಯ್ತು ಕಣಯ್ಯಾ. ಈಗ ಒಂದಿಷ್ಟು ಜಾಗ ತಗೊಂಡು ಮರ-ಗಿಡ ಹಾಕ್ತೀವಿ ಅಂತಿಟ್ಕೋ, ಏನಯ್ಯಾ ಸಂಪತ್ತು ಬರುತ್ತೆ ನಿನಗೆ? ಆದರೆ ಬದಲು ನಿನಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಸುರಿಯೋದೇ ಆಗುತ್ತೆ.

ಬಿ.ಜಿ.ಎಲ್.: ಯಾಕಪ್ಪಾ, ನಾವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಂತ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲ್ವಾ? ಅಪ್ಪ ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕಿಪಿ, ಬಟ್ಟೆ ಕೊಡಿಸ್ತೀಪಿ, ಓದಿಸ್ತೀವಿ. ಹಾಗೆನೇ ನಮ್ಮ ಗಿಡಗಳನ್ನೂ, ಮರಗಳನ್ನೂ ನೋಡೋಬೇಕಪ್ಪಾ. ಅದಕ್ಕೆ ನೀರು ಹಾಕಬೇಕು, ರೋಗ ಬರದ ಹಾಗೆ ನೋಡೋಬೇಕು, ಕಳೆ ಕೀಳಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ.

ಸ್ನೇಹಿತ 2: ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡೋಳ್ಳೋ ಹಾಗೆ ನೋಡೋಬೇಕು ಅಂದ್ಯಲ್ಲಾ? ಮಕ್ಕಳು ದೊಡ್ಡೋರಾದಮೇಲೆ ನಮ್ಮನ್ನ ನೋಡೋತಾರೆ ಗೊತ್ತಾ? ನಿನ್ನ ಗಿಡ, ಮರ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡೋಳ್ಳುತ್ತಾ?

ಬಿ.ಜಿ.ಎಲ್.: ಆಯ್ತು ಕಣಯ್ಯಾ. ಒಂದ್ನಿಮಿಷ ನಿನ್ನ ಮಾತನ್ನೇ ತೊಗೊಳೋಣ. ಮಕ್ಕಳು ದೊಡ್ಡೋರಾದಮೇಲೆ ನಮ್ಮನ್ನ ನೋಡೋತಾರೆ ಅಂದ್ಯಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ವಿಷಯಾನೇ ಹೇಳು: ನಿನಗೆ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು, ಒಬ್ಬ ಮಗಳು ಮದುವೆ ಆಗಿ ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ಬಾಣಂತನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ, ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಮಗ ಡಾಕ್ಟರ್, ಅಮೆರಿಕಾ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಿಯವಳನ್ನೇ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. 2-3 ವರ್ಷಗಳಿಗೊಂದು ಸಾರಿ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಾನೆ. ನೀವು 6 ತಿಂಗಳಿದ್ದು, ಸಾಕಾಯ್ತಪ್ಪಾ ಆ ದೇಶ ಅಂತ ಬರ್ತೀರಾ! ನೀನೇ ಹೇಳಿದ್ದೀಯಾ, 'ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋದಷ್ಟೇ ಕಣೋ, ಅವರುಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನ ಮಾತಾಡಿಸೋದಕ್ಕೂ ಪುರುಸೊತ್ತಿಲ್ಲ' ಅಂತ. ಇದೇನಾ ನೀನು ಹೇಳೋದು ಮಕ್ಕಳು ನೋಡೋತಾರೆ ಅಂತ?

1ನೇ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ, ಇದು ನಿನ್ನ ಕಥೆ. ನಿನಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ. ಅವನು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಓದುವಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರಾನೇ ಫೀಸು, ಅದು ಇದೂ ಅಂತ ಸಾಲ ಮಾಡಿ ಓದಿಸ್ತೆ. ಏನಾಯ್ತು, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿದ, ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತು, ತನ್ನ ಸಹಪಾಠಿ ಗುಜರಾತಿ ಹುಡುಗೀನ ಪ್ರೇಮಿಸಿ ಮದುವೆ ಆದ. ನಿನ್ನ ಸೊಸೆಗೂ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೂ ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೇ. ಈಗವರು ಬೇರೆ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಗ ತಿಂಗಳಿಗೊಂದು ಸಾರಿ ಬಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾನೆ ಇದೇನೇನಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಅವರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋದು?

ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ನೇಹಿತರು: ಆಯ್ತಪ್ಪ, ನಿನ್ನ ಮರ-ಗಿಡ ನಿನ್ನನ್ನೇನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ?

ಬಿ.ಜಿ.ಎಲ್.: ಹೌದು ಕಣಯ್ಯಾ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ. ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾ? ಒಳ್ಳೆ ವಾತಾವರಣ ಕೊಡುತ್ತೆ, ಒಳ್ಳೆ ಗಾಳಿ ಕೊಡುತ್ತೆ, ಬಿಸಿಲು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಂಪು ಕೊಡುತ್ತೆ. ಮುದುಕರಿಗೆ ಏನಯ್ಯಾ ಬೇಕು? ನೆಮ್ಮದಿ. ನೀನು ಐದು ನಿಮಿಷ ದಟ್ಟವಾಗಿರೋ ಮರಗಳ ಕೆಳಗೆ ಇದ್ದೀಯಾ? ಎಷ್ಟು ಹಿತ ಕೊಡುತ್ತೆ ಗೊತ್ತಾ ಅದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ? ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ

ಬರುತ್ತವೆ, ಆ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಚಲಿಪಿಲಿ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ... ಇನ್ನೇನಯ್ಯಾ ಬೇಕು ನಿನಗೆ? ಹೇಳ್ತೇನಿ ಕೇಳಯ್ಯಾ, ಒಳ್ಳೆ ಗಾಳಿ ಕುಡಿದರೆ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂತೋಷವಾಗಿಟ್ಟರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಆಯಸ್ಸು 10 ವರ್ಷ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತೆ ಕಣ್ಣಯ್ಯ.

1ನೇ ಸ್ನೇಹಿತ: ನೀನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲೂ ಅರ್ಥ ಇದೆ ಕಣ್ಣಯ್ಯಾ!

ಬಿ.ಜಿ.ಎಲ್.: ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಕಣ್ಣಯ್ಯಾ, 'ನನ್ನ ತರಹ ಕನ್ನಡ ಮೇಷ್ಟ್ರಾಗು ಅನ್ನುತ್ತೀಯಲ್ಲಾ? ನಮ್ಮ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಮಾರುಹೋಗದೆ ಇರೋರು ಯಾರು ಇದ್ದಾರೆ ಹೇಳು? ಸುಮ್ಮನೆ ಓದಿದರೆ ಬರಲಿಲ್ಲಾಪ್ಪಾ, ಅದರ ಅಂತಃಸತ್ವ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೋಗಲಿ, ಒಂದು ಮರದ ಬೇರು ಎಷ್ಟು ಆಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಬಹುದು ಹೇಳು?

2ನೇ ಸ್ನೇಹಿತ: ನಮಗೇನು ಗೊತ್ತು ನೀನು ಹೇಳಪ್ಪಾ? ನೀನು ತಾನೆ, ಅಗೆದೂ ಬಗೆದೂ ನೋಡೋನು? ಏನು ಗೊತ್ತೇನಯ್ಯಾ, ಅವತ್ತು walk ಹೋದಾಗ ಇವನು ಹೋಗಿ ಯಾವ್ದೋ ಬೇರು ಅಗೀತಾ ಕೂತುಕೊಂಡ ಅಂದೆನಲ್ಲಾ, ಅದೇ, ಆದೇ university ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಾಲಿ ಇದ್ದ. ಇವನು ಕೂತಿದ್ದ pose ನೋಡಿ, ಇವನೆಲ್ಲೋ ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆಗೆ ಕೂತಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಓಡಿಸೋಕ್ಕೆ ಬಂದ. ನೋಡಿದ್ದ್ರೆ, ಬಾಟನಿ ಪ್ರೊಫೆಸರು. ಪಾಪ, ಆಡೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಅನುಭವಿಸೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ನನಗಂತೂ ಅವನ ಫಜೀತಿ ನೋಡಿ ನಗುನೋ ನಗು.

ಬಿ.ಜಿ.ಎಲ್.: ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚುಕೊಂಡು ಕೇಳೋ ಸ್ವಲ್ಪ. ಇವನಂತೂ ಮಾತನಾಡಲು ತುರು ಮಾಡಿದರೆ ಟ್ರ್ಯಾಕಿಲ್ಲದೇ ರೈಲು ಬಿಡ್ತಾನೆ. ಸರಿ, ನಾನೇನು ಹೇಳ್ತಿದ್ದೆ? ಒಂದು ಮರದ ಬೇರು ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ 5000-6000 ಕಿ.ಮೀ. ರಷ್ಟು ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ ಗೊತ್ತಾ? ಹೋಗಲಿ ನಮ್ಮ ಅತ್ವತ್ಥಮರದ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾ ನಿನಗೆ?

1ನೇ ಸ್ನೇಹಿತ: ಓ, ಸೋಮಾರಿ ಕಟ್ಟಿ ವಿಷಯಾನಾ, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೇ ಏನು? ಏ, ಜ್ಞಾಪಕ ಇದೆಯೇನೋ, ನಾವು ಹುಡುಗರಾಗಿದ್ದಾಗ ಮದುವೆ ಆಗಲಿ ಅಂತ, ಮಕ್ಕಳಾಗಲೀ ಅಂತ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಬರ್ತಾ ಇದ್ದರಲ್ಲಾ ಅದನ್ನ ನೋಡ್ತಾ ಕೂತಿರಾ ಇದ್ದದ್ದು?

2ನೇ ಸ್ನೇಹಿತ: ಓ, ಜ್ಞಾಪಕ ಇಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಾ? ನೀನು ಅಲ್ಲೇ ತಾನೇ ಆ ನೀರು ಜಡೆ ಜಲಜನಿಗೆ ಲೈನು ಹೊಡಿತಾ ಇದ್ದದ್ದು? ಒಂದು ದಿನ ಅವಳು ರವ್ವಂತ ನಿನ್ನ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಎರಡು ಬಾರಿಸಿದ್ದು, ನೀನು...

1ನೇ ಸ್ನೇಹಿತ: ಪಾಪ, ಇವನೇನೋ ಗಂಭೀರವಾದ ವಿಷಯ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಕೇಳಬಾರದೇನಯ್ಯಾ? ಹುಡುಗಾಟವೇ ಆಗಿಹೋಯಿತು!

ಬಿ.ಜಿ.ಎಲ್.: ಹಾಗೆ ಬಾ ದಾರಿಗೆ! ಒಂದು ಅರ್ಜ್ಜುತ ಮರ ಎಷ್ಟು oxygen ಕೊಡುತ್ತೆ ಗೊತ್ತೇನಯ್ಯಾ? 200 ಜನ 24 ಗಂಟೆ ಕುಳಿತು ಉಸಿರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಅಷ್ಟು ಈಗ ತಾನೆ ಹೇಳಿದ್ರಲ್ಲಾ ಆ ಜಲಜಳ ವಿಷಯ...

1ನೇ ಸ್ನೇಹಿತ: ಈಗ್ಯಾಕೋ ಅವಳ ಮಾತು?

ಬಿ.ಜಿ.ಎಲ್.: ಅಲ್ಲಯ್ಯಾ, ಅವಳು ಅರ್ಜ್ಜುತ ಮರ ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದಳು ಅಂದೆಯಲ್ಲಾ ಹಾಗೆ ಸುತ್ತುವುದರಿಂದ serotonin ಅನ್ನೋ ಹಾರ್ಮೋನು ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತೆ. ಇದು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಗರ್ಭಕೋಶದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವಂತಹದು ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯೋ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಗಿಡಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ Cancer, BP, Malaria ಗುಣಪಡಿಸೋ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ ಗೊತ್ತಾ ನಿಮಗೆ?

2ನೇ ಸ್ನೇಹಿತ: BPನಾ? ಅದ್ಯಾವುದು ಹೇಳೋ? ನಾನೂ ಉಪಯೋಗಿಸ್ತೀನಿ?

ಬಿ.ಜಿ.ಎಲ್.: ಅಯ್ಯೋ ಮಂಕೆ? ನೀನು ದಿನಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀಯಲ್ಲಾ ಮಾತ್ರ ಅದು ಯಾವುದರಿಂದ ಬಂದದ್ದು ಅಂದುಕೊಂಡೆ?

2ನೇ ಸ್ನೇಹಿತ: ಗಿಡದಿಂದಾನಾ? ನೀನು ಹೇಳೋದು ನಿಜ ಕಣೋ. ನಾವುಗಳೂ ಗಿಡ ಬೆಳೆಸಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಬೇಕು ಕಣೋ.

1ನೇ ಸ್ನೇಹಿತ: ಈಗ ಬೆಳೆದರೆ ಏನೋ ಪ್ರಯೋಜನ? ನಾವು ಅದರಿಂದೇನೋ ಸುಖ ಪಡ್ತೀವಿ?

ಬಿ.ಜಿ.ಎಲ್.: ಇದನ್ನೇ ತಪ್ಪು ಅನ್ನೋದು. ಒಂದು ಮರ ಕಡಿಯುವಾಗ 'ಇದನ್ನು ಕಡಿಯಲು ನನಗೇನು ಅಧಿಕಾರ ಇದೆ, ಇದು ನಮ್ಮ ತಾತ ಬೆಳೆಸಿದ್ದು' ಅಂತ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತೀಯೇನೋ? ಹಾಗೆ ಗಿಡ ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಬೇರೆಯವರು ಅದರಿಂದ ಸುಖ ಪಡ್ತಾರೆ ತಾನೆ, ಪಡಲಿ ಬಿಡು ಅದರಿಂದಲೇ ಖುಷಿ ಪಡು.

2ನೇ ಸ್ನೇಹಿತ: ಆಯಿತು ಕಣಯ್ಯಾ, ಒಪ್ಪಿದೆ. ಈಗ ಏನಾದರೂ ತಿಂಡಿ-ಗಿಂಡಿ ಕೊಡಿಸುತ್ತೀಯಾ, ಹೇಗೆ?

ಬಿ.ಜಿ.ಎಲ್.: ಬನ್ನಯ್ಯಾ, ಕಸ-ಪಸ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಡಿಸ್ತೀನಿ (ಜೋರಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ) ಹೆದರಬೇಡ್ರಯ್ಯಾ, ಕಸ-ಪಸ ಅಂದರೆ ಕರಿದಿದ್ದು, ಪರಿದಿದ್ದು ಅಂತ ಅರ್ಥ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೇಯೋಣ ಬನ್ನಿ.

2ನೇ ಸ್ನೇಹಿತ: ಇದನ್ನೇ ಬೇಡ ಅನ್ನೋದು. ಮತ್ತೆ ನಿನ್ನ ಬಾಟನಿ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆದೆಯಲ್ಲಾ? 'ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನೋಣ' ಅಂತ ಅನ್ನು!

★ ★ ★

ನಮ್ಮೂರ 'ಡಾಕ್ಟರ್'

- ಎಚ್.ಜಿ. ಸೋಮಶೇಖರ ರಾವ್

ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದವರು ಒಬ್ಬರೇ ಡಾಕ್ಟರ್, ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ವಭಾವದವರು. ಖಾಯಿಲೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಸರಿಯೆ ಮದ್ದು ಕೊಡಲು ಹಿಂಜರಿದವರಲ್ಲ! ಅವರು ಯಾವ ಪರೀಕ್ಷೆ, ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದರೋ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರ ಹೆಸರಿನ ಹಿಂದೆ ಡಾ|| ಅಂತ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರಷ್ಟೆ. ಅವರಿಗೆ ಆಪ್ತರೆನಿಸಿದವರಿಗೂ ಕೂಡ ಅವರ ವಿದ್ಯಾರ್ಹತೆ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೋದವರು ಊರಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದಾಗ ಕೊರಳಿಗೆ ಸ್ವತಾಸ್ಕೋಪನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರ ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮ ಇಬ್ಬರೂ ಪರಲೋಕವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಇದ್ದ ಒಬ್ಬನೇ ತಮ್ಮ ನವಗ್ರಹ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಮರಿ ಅರ್ಚಕನಾಗಿದ್ದ. ತನಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಗಳೂ ಬರುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಯಾರೂ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದವರಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರದ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹೇಳುತ್ತ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಾರಿಯೂ ತನಗೆ ಬೇಕೆನಿಸಿದಲ್ಲಿ 'ನಮಃ' ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದನಷ್ಟೆ. ಆಗೀಗ ಗಣೇಶ, ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ, ಈಶ್ವರ, ರಾಮ, ಆಂಜನೇಯ, ಮುಂತಾದ ದೇವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಗುನುಗುವ ಮಂತ್ರದ ಮಧ್ಯೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಯಾವ ದೇವರ ಪೂಜೆಯಾದರೂ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನಿಗೆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಮರ್ಯಾದೆ ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಒಂದು - ಅವನು ನವಗ್ರಹಗಳ ಅರ್ಚಕ; ಎರಡು, ಅವನ ಕಪ್ಪು ದೇಹದ ತುಂಬಾ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಜಾಗಬಿಡದೆ ಗಡದ್ದಾಗಿ ಹಚ್ಚಿರುತ್ತಿದ್ದ ವಿಭೂತಿ, ಕುಂಕುಮ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಪೂಜ್ಯ ಭಾವನೆ ಬಂದರೆ, ಬಹಳ ಜನಗಳಿಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತಿದ್ದ. ಹೀಗಾಗಿ, ಅಮಾಯಕರೇ ಹೆಚ್ಚು ಇರುವ ನಮ್ಮ ಸಣ್ಣ ಊರಿಗೆ ಅವನೇ ವ್ಯಾಸ, ವಾಲ್ಮೀಕಿ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ವಶಿಷ್ಠ - ಎಲ್ಲಾ ಊರಿನ ಸಂತೆವೇಟೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತ ಒಂದು ಹಳೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ವಾಸ. ಮಳೆ ಬಂತೆಂದರೆ ಜರಡಿಯ ಕೆಳಗೆ ಮಲಗಿದ ಹಾಗೆ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಸೋರುವ ಸೂರು; ಅಷ್ಟಷ್ಟೇ ಬಿದ್ದುಹೋಗಿರುವ ಗೋಡೆಗಳು. ಸ್ವಲ್ಪ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವುದೆಂದರೆ, ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಕಲ್ಲು ಹಾಸಿನ ಅಂಗಳ.

ಇಂಥ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಥ ತಮ್ಮನ ಜೊತೆ ನಮ್ಮ ಡಾಕ್ಟರ್ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಗಟ್ಟಿಭಾಗ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಥಡಿಕೆಯಿಂದ ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ, ಅಲ್ಲೇ ಒಂದೆರಡು ಹಳೇ ಕಾಲದ, ಮರದ ಮುರುಕು ಬೆಂಚುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ತಾನು ಕೊಡಲು ಅವರಪ್ಪನ ದೊಡ್ಡ ಕುರ್ಚಿಯೊಂದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ದವಾಖಾನೆ ಈ ಊರಿನ ಹೈಟೆಕ್ ಹಾಸ್ಟಿಟಲ್! ಆದಾಗ್ಯೂ ನಮ್ಮೂರಿನ ಮುಗ್ಧ ಜನ ಮುಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಡಾಕ್ಟರ್ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಸ್ವೇಷಲಿಸ್; ಸರ್ವರೋಗ ನಿವಾರಣಾ ವೈದ್ಯನಾಥ. ನಾಡಿ ಹಿಡಿದನೆಂದರೆ ಸಾಕು ಏನು ಖಾಯಿಲೆ, ಬಂದಿರುವ ಕಾರಣವೇನು, ಅಂತಹ ಖಾಯಿಲೆಗಳು ಏಕೆ

ಬರುತ್ತವೆ, ಆದಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಹೆಸರಿದೆ, ಯಾವ ವಯಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ಅಂತಹ ಖಾಯಿಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ - ಇತ್ಯಾದಿ ಸಣ್ಣ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ನಾಲಿಗೆ ಚಾಚಿಸಿ, ಕಣ್ಣಗಲಿಸಿ, ಹೊಟ್ಟೆ ಹಿಸುಕಿ ನೋಡಿ, ಬೆನ್ನಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿಸಿದರೆ ಮುಗಿಯಿತು, ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ scanning ಆದಹಾಗೆ. ಇನ್ನು ಔಷಧಿ ವಿತರಣೆ: ಅಲ್ಲೇ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಕಟ್ಟಿದ ಚಾಪೆ; ಅದನ್ನು ಸರಿಸಿ ಒಳಹೋದರೆ ಒಳಗಡೆ ನಮ್ಮ ಡಾಕ್ಟರ್‌ನ world of medicine! ಏನಿದೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಂತ ಅವರೊಬ್ಬರಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಅದು ಒಂದು ಕಡೆ ಆದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಈ ಡಾಕ್ಟರು ಕೊಡುವ ಔಷಧ ಯಾವ ಪದ್ಧತಿಯದು ಅಂತ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ - ಆಲೋಪತಿಯೋ, ಹೋಮಿಯೋಪತಿಯೋ, ಆಯುರ್ವೇದವೋ, ಯುನಾನಿಯೋ... ದೇವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಅವರು ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಏನನ್ನೂ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ರೋಗಿಗಳು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಬಾಟಲಿಯನ್ನು ಒಳಗೆ ಒಯ್ದು, ಅದೇನೋ ಕುಟ್ಟಿ, ಕಲಸಿ, ಅರೆದು, ಬೆರೆಸಿ ಕೊನೆಗೊಂದು ಔಷಧ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಆ ಔಷಧಗಳ ಒಳ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಹಳೆಯ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಸಾಲಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಬಾಟಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಬಣ್ಣದ ದ್ರವಗಳಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಖಾಯಿಲೆಗೂ ಬಣ್ಣದ ದ್ರವಕ್ಕೂ ಅದೇನು ಸಂಬಂಧವೋ. ಡಾಕ್ಟರ್ ಕೈಚಳಕ ಅಚ್ಚರಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವಂಥಾದ್ದು. ಒಂದು ಬಣ್ಣದ ದ್ರವವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಬಣ್ಣದ ದ್ರವಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಬಣ್ಣದ ದ್ರವವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಿ, ಈ ಮಿಶ್ರಣಕ್ಕೆ ಆಗಲೇ ಕುಟ್ಟಿ ಅರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದ ಎಂಥದೋ ಪುಡಿಯನ್ನು ಬೆರೆಸಿ, ರೋಗಿಗಳ ಬಾಟಲಿಗೆ ತುಂಬಿ, ಅದನ್ನು ಕುಲುಕಿಸುತ್ತ ಹೊರಬಂದು ಆಯಾ ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ವಿಲೇವಾರಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ 'ಪಝ' - ಬಿಸಿನೀರು ಕುಡಿಯಬೇಕು, ಕಾಫಿ-ಟೀ ವಜಾ, ತಿಳಿಸಾರು ಅನ್ನ, - ಅಷ್ಟೇ.

ಈ ಡಾಕ್ಟರ್‌ನ ವಿಚಿತ್ರ ಔಷಧೋಪಚಾರಗಳು ಏನಾದರೂ ಇರಲಿ. ಆದರೆ ಇವರು ಎಲ್ಲ ಬಲ್ಲವನಂತೆ, ಬಂದ ಯಾವ ರೋಗಿಗಳನ್ನೂ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ರೋಗಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ವೈದ್ಯನೂ ಗತಿಯಿಲ್ಲ. ಈ ಡಾಕ್ಟರ್ ತನಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಯಾವ ರೋಗಿಯನ್ನೂ ಹತ್ತಿರದ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಮಾಷೆಯೆಂದರೆ, ಅದು ಕಿವಿ-ಮೂಗು-ಗಂಟಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಕಣ್ಣಿನ ದೋಷವಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಹೃದಯಸಂಬಂಧದ ಕಾಯಿಲೆ ಇರಬಹುದು - ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಮದ್ದಿದೆ!

ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕಾಣುವ ಹಾಗೆ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆ, ತಲೆಗೊಂದು ಕರಿಟೋಪಿ, ಬೈಪೋಕಲ್ (Bi-focal) ಕನ್ನಡಕ, ಕಾಲಿಗೆ ಚಪ್ಪಲಿ, ಸಡಿಲವಾದ ಇಜಾರವನ್ನು ಹಳೇ ಕಾಲದ ಷರ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಕರಿಬೆಲ್ಟ್ ಹಾಕಿ ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದು, ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಟೈಯನ್ನು ಕತ್ತಿನ ಸುತ್ತ ಯದ್ವಾತದ್ವ ಬಿಗಿದಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವತ್ತೂ

ಧರಿಸದ ತಮ್ಮ ಮಣಕು ಹತ್ತಿದ ಕೋಟು ಅನಾಥವಾಗಿ ಅವರು ಕೂಡುವ ಕುರ್ಚೆಗೆ ನೇತು ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನೇ ಅವರು all-purpose ಚೀಲವನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕರೆನ್ನಿ ನೋಟುಗಳು ಒಂದು ಜೇಬಿಗೆ, ಚಿಲ್ಲರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಜೇಬಿಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಳೆಯ ಖಾಲಿ ಕಾಗದದ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಕಿಸೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಿಂದಲೇ ಏನಾದರೂ ಪುಡಿ ಔಷಧಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಮ್ಮ ಈ ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಹೆಂಡತಿ - ಮಕ್ಕಳು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮದುವೆಯ ವಯಸ್ಸು ಮೀರಿಹೋದ ಹಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆಗೀಗ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹಾಗೆ ಬಿಳಿ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದ ನಡುವಯಸ್ಸಿನ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ಊರಿಗೆ ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು, ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಕಂಡು, ಅವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಸರಕು-ಸರಂಜಾಮು ಕೊಟ್ಟು, ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟಮಾಡಿ, ಸಂಜೆ ಬಂದ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ವಾಪಸ್ಸು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಡುವಯಸ್ಸಿನವಳಾದರೂ, ನೋಡಲು ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದ್ದವಳು. ನಮ್ಮ ಊರಿನ ಜನರಿಗೆ ಕುತೂಹಲ. ಡಾಕ್ಟರಿಗೂ ಈಕೆಗೂ ಏನಾದರೂ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದೀತೇ? ಯಾಕೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಲಗ್ನವಾಗಿಲ್ಲ? ಆಕೆ ಯಾರು? ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ? ಯಾವ ಜಾತಿ? ಅವಳಿಗೆ ಲಗ್ನವಾಗಿದೆಯೇ? ಹೀಗೆ ಗುಸುಗುಸು ಮಾತು ನಡೆದೇ ಇತ್ತು. ನಮ್ಮ ಡಾಕ್ಟರು ತಾವಾಯಿತು, ತಮ್ಮ ದವಾಖಾನೆಯಾಯಿತು. ಯಾರ ಜೊತೆಯೂ ಸೇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಹದಿನೈದು ದಿನಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಹತ್ತಿರದ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಇದ್ದು ಮರುದಿನ ಎಂದಿನಂತೆ ದವಾಖಾನೆಗೆ ಹಾಜರು. ಹಾಗೆ ಹೋಗಿಬರುವುದು ಎಲ್ಲಿಗೆ, ಅಲ್ಲಿ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ, ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ಬಿಳಿ ಉಡುಪಿನ ಹೆಂಗಸಿನ ಜೊತೆ ಏನಾದರೂ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೇ? - ಹೀಗೆ ಜನ ಆಡಿಕೊಂಡರೂ ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಅದೇನೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ರಾತ್ರಿ ಸರಿಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಗಾಡಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಪಕ್ಕದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಜನರೂ ಇದ್ದರು - ಹೆರಿಗೆಯ ಬೇನೆ, ಮಗುವಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಜ್ವರ, ಅಜ್ಜನಿಗೆ ಎದೆನೋವು - ಹೀಗೆ ಏನು ಸಮಸ್ಯೆ ಬಂದರೂ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಖಾಯಿಲೆ ವಾಸಿ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಉಲ್ಬಣಿಸಿ ಕೈಲಾಸ ಸೇರುವಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಏನಾದರೂ ಡಾಕ್ಟರ್ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮೂರಿನ ಜನಕ್ಕೆ ನಂಬಿಕೆ - ಅವರು ಕೊಡುವ ಔಷಧದ ಮಹತ್ವವೋ, ಜನರ ನಂಬಿಕೆಯ ಬಲವೋ, ಅದೃಷ್ಟವೋ ಏನೋ - ಡಾಕ್ಟರ್ ನಸೀಬು ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಒಳ್ಳೆಯದಾದರೆ 'ಧನ್ವಂತರೀ ಕಣಪ್ಪ' ಅನ್ನೋರು, ಯಾರಾದರೂ ಸತ್ತುಹೋದರೆ 'ಅವರೇನು ಮಾಡ್ಯಾರು ಪಾಪ. ಆಯಸ್ಸು ತೀರಿತ್ತು' ಅಂತ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷ ನಡೆದು ಹೋಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನಗರದಿಂದ ಪೊಲೀಸರ ಜೀಪು ಬಂದು ದವಾಖಾನೆ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿತು. ನಾಲ್ಕಾರು ಪೊಲೀಸರು ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಜನ ಬಂದಿಳಿದರು. ಆ

ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಉರಿನ ಜನ ಆಗಾಗ ದಾವಾಯನೆಗೆ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಬಿಳಿ ಉಡುಪಿನ ನಡುವಯಸ್ಸಿನ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡರು.

ಏನೇನೋ ಮಾತು-ಕತೆ ಆಯಿತು. ನಡುವಯಸ್ಸಿನ ಬಿಳಿ ಉಡುಪಿನವಳು ಅಳುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ನಮ್ಮ ಡಾಕ್ಟರ್ ಏನೋ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಪೋಲೀಸರು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಿಕ್ಕವರು ದಾವಾಯನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವು ಬಾಟಲಿಗಳನ್ನು, ಮಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಪೋಲೀಸರ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ಏನೋ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಜನರಿಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಾಗುವ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಏನೇನೋ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು... ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ತಣ್ಣಗಾಯಿತು... ಪೋಲೀಸರು ಜೀಪಿನಲ್ಲಿ ಕೂತರು. ಮಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲಾ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕೂತು ನಡುವಯಸ್ಸಿನ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಜೀಪಿನಿಂದ ಇಳಿದ ಪೇದೆ - 'ಬೇಗ ಬನ್ನಿ' ಅಂತ ಕೂಗಿದ. ನಮ್ಮ ಡಾಕ್ಟರು ಉಟ್ಟ ಬಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಹಿಂದೆಂದೂ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದ ತಮ್ಮ ಕೋಟನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಜೀಪಿನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಜೀಪು ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತರು. ಜೀಪು-ಕಾರು ವೇಗವಾಗಿ ಹೊರಟಾಗ ಎದ್ದ ಧೂಳಿನಲ್ಲಿ ಜನ ಮಂಕಾಗಿ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಗೊತ್ತಾದ ಸುದ್ದಿ ಏನೆಂದರೆ, ಆ ನಡುವಯಸ್ಸಿನ ಬಿಳಿ ಉಡುಪಿನವಳು ನಗರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನರ್ಸ್ ಆಗಿದ್ದಾಳೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಮುಂಚೆ ಆಕೆ ಪುಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದಳೆಂದೂ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ನಮ್ಮ 'ಡಾಕ್ಟರ್' ಮಹಾಶಯ ಯಾವುದೋ ಕಳ್ಳನಾಗಾಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುಬಿದ್ದದ್ದೆಂದೂ, ಅವನ ಸಹವರ್ತಿಯಾಗಿ ಆಕೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಇಬ್ಬರೂ ಓಡಿ ಬಂದರೆಂದೂ ತಿಳಿಯಿತು, ಹೇಗೋ ಆ ಹೆಂಗಸು ನರ್ಸ್ ಆದಳು. ನಮ್ಮ 'ಡಾಕ್ಟರ್' ಅವಳಿಂದಲೇ 'ಡಾಕ್ಟರ್' ಆದದ್ದು. ಅವಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಖಾಯಿಲೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಔಷಧಗಳ ಪರಿಚಯವಿತ್ತು; ಹಾಗೆಯೇ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಔಷಧಗಳನ್ನು ಕದ್ದು ತರುವ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯಿತ್ತು. ಅದರ ಬಲದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಜೊತೆಗಾರರನ್ನು ಸಣ್ಣ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ವೈದ್ಯರು ಇರದ ಕಡೆ, ಒಬ್ಬ 'ಡಾಕ್ಟರ್' ಮಾಡಿ, ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಿಂದ ಕದ್ದು ತಂದ ಔಷಧಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇಂತಿಂಥ ಖಾಯಿಲೆಗೆ ಇಂಥ ಮಾತ್ರೆ ಅಂತ ಅವಳು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ, ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದು, ತನಗೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಹಣದ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಡಾಕ್ಟರ್. ಆದರೆ, "ಕಳ್ಳನ ಹೆಂಡತಿ ಎಂದಿದ್ದರೂ..." ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ 'ಡಾಕ್ಟರ್' ನಮ್ಮಿಂದ ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋದವನು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದ ಪತ್ತೆ ಇಲ್ಲ... ಊರಿನ ಜನಕ್ಕೆ ಆರೋಗ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ!

★ ★ ★

ಚಿಕನ್ ಸೂಪ್ ಹಿನ್ನೆಲೆ

- ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ ಆರಂಭವಾದ ಹೊಸತರಲ್ಲಿ ಎಚ್.ಎಂ.ಟಿ. ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಂದಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹಾಗೂ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ನಿರ್ದೇಶಕರೂ ಆಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಮಾನುಜ ಅವರ ಭೇಟಿ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಮಾನುಜ ಅವರು ಕೊರವಂಜಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಾಗಾಲದ್ದಾರಾಮಾನುಜ ಅನ್ನುವ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು ಹಾಗೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಜ್ಞಾನದ ವ್ಯಕ್ತಿ; ಹೃದಯ ಸಂಪನ್ನತೆ ಹಾಗೂ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಮನೋಭಾವ ಹೊಂದಿರುವ ಇವರು ನಮ್ಮ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸೇರಿದ್ದರು. ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ರಸಪ್ರಶ್ನೆ - ಕ್ವಿಜ್ - ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನ ನಡೆಸಿ ಇಡೀ ಜನರಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಅಂತ ಅವರು ಸಲಹೆ ನೀಡಿದ್ದೂ ಅಲ್ಲದೇ ವಿಜೇತರಿಗೆ ಬಹುಮಾನವನ್ನೂ ಪ್ರಾಯೋಜಿಸಿದರು. ಸುಮಾರು ಎಂಟು ವರ್ಷ ಎಚ್.ಎಂ.ಟಿ. ಕೈಗಡಿಯಾರಗಳು ನಮ್ಮ ರಸಪ್ರಶ್ನೆ ವಿಜೇತರಿಗೆ ದೊರಕಿದವು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವದ ಪ್ರಾಯೋಜನೆಯನ್ನೂ ಎಚ್.ಎಂ.ಟಿ. ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನ ಸುಮಾರು ಸಲ ಭೇಟಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಮನೆ ಹಾಗೂ ಅವರ ಮನೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೆಯೇ (2.5 ಕಿ.ಮೀ.) ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಭೇಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹೀಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ “ಚಿಕನ್ ಸೂಪ್ ಗೊತ್ತಾ...?” ಅಂದರು. ಎದುರಿಗೆ ಅವರ ಶ್ರೀಮತಿಯವರು ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಆಂಬೊಡೆ ಇತ್ತು, ಆಗಲೇ ಎರಡೋ ಮೂರೋ ಒಬ್ಬೆ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಚಿಕನ್ ಸೂಪ್ ಅಂದರೆ?

“ಇಲ್ಲಾ ಸಾರ್. ನಾನು ಪ್ಯೂರ್ ವೆಜಿಟೇರಿಯನ್ನು...” ಅಂದೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ನಕ್ಕರು. “ಪುಷ್ಟಾ ಇನ್ನೆರಡು ತಗೊಂಬಾ...” ಅಂತ ಮತ್ತೆ ನಕ್ಕರು. ನನ್ನ ಆಕಾರ ನೋಡಿದವರು ಯಾರೂ ನಾನು ಪ್ಯೂರ್ ವೆಜಿಟೇರಿಯನ್ನು ಅಂದರೆ ನಂಬುವುದೇ ಇಲ್ಲ; ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜ ಅವರೂ ನಂಬುತ್ತಿಲ್ಲ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೆರಡು ಬಂತು. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಂಗೆ ಚಿಕನ್ ಸೂಪ್ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಂತೆ - ಅವರು ಪ್ಯೂರ್ ವೆಜಿಟೇರಿಯನ್ ಅಂತೆ ಅಂತ ಮತ್ತೆ ನಕ್ಕರು. ಪುಷ್ಟ ಅವರು ನಕ್ಕರೋ ತಿಳಿಲಿಲ್ಲ - ನನ್ನ ಗಮನ ಪೂರ್ತಿ ಆಂಬೊಡೆ ಮೇಲಿತ್ತು. ಅಂದ ಹಾಗೆ ಮನೇಲಿ ವಡೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನ ವಡೆ ಅಂತ ಹೇಳಬಾರದು, ಅದರಿಂದ ಆಂಬೊಡೆ ಅಂತ ಅನ್ನುತ್ತೀವಿ-ಗೊತ್ತಿದೆ ತಾನೇ?

ರಾಮಾನುಜ ಮೇಲೆದ್ದರು. ಬನ್ನಿ ಅಂತ ಅವರ ಲೈಬ್ರರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಗೋಡೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಅಲಮೇರಾಗಳಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳು - ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಭಾರತದಿಂದ ಹಿಡಿದು ನಮ್ಮ ಈಚಿನ

ಬರಹಗಾರರೂ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದರು, ಅದರೆ ಜೊತೆಗೆ ವಿದ್ಯಾಭವನದ ಸುಮಾರು ಪುಸ್ತಕಗಳು, ವೃತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ತಾಂತ್ರಿಕ ಪುಸ್ತಕಗಳು - ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ.

ಎದುರಿನ ಅಲಮೇರಾದಿಂದ ಎರಡು ಪುಸ್ತಕ ತೆಗೆದರು “ನೋಡಿ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಇದೆಯಲ್ಲ, ಇದನ್ನ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ತೀರಾ ಈಚೆಗೆ ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್ ಶುರು ಮಾಡಿದರು. ಚಿಕನ್ ಸೂಪ್ ಸೀರೀಸ್ ಅಂತ ಇದರ ಹೆಸರು. ಮೊದಲು ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಾಕು ಅಂತ ಶುರು ಮಾಡಿದರಂತೆ. ಆಮೇಲೆ ಜನ ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಿರುವ ರೀತಿ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಇಷ್ಟೂ ಬರ್ತಾ ಇದೆ. ಓದಿ ನೋಡಿ. ಬೇಕಾದರೆ ಇದನ್ನ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್ಲೇಟ್ ಮಾಡಿ ಪ್ರಕಟಿಸೋದಕ್ಕೂ ಆಗುತ್ತಾ ಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ... ಇದನ್ನ ಮೊನ್ನೆ ನನ್ನ ಮಗ ಅಮೇರಿಕಾದಿಂದ ಕಳಿಸಿದ...” ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾ ಎರಡು ಪುಸ್ತಕ ನೀಡಿದರು - ಪೇಪರ್ ಬ್ಯಾಕ್ ಪುಸ್ತಕ ಅಂತಾರಲ್ಲ ಆ ರೀತಿಯದು ಮತ್ತು ಸುಮಾರು 400 ಪುಟಗಳು, ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೊದಿಕೆ ಯಾವುದೋ ಹೊಳಪು ಕಾಗದದ್ದು ಇವರೇ ಹಾಕಿರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ತಗೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದೆ. ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವ ಮೊದಲು ನೋಡಲು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡೆ. ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಮಾಡಿಲ್ಲದಿರುವ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯರು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು, ತಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಮೀಟಿಸಿದ ಅತ್ಯಂತ ಹೃದಯಸ್ಪರ್ಶಿ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಅತಿ ಸರಳವಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆಡಂಬರವಿಲ್ಲದೇ ಬರೆದ ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ಲೇಖನಗಳು ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಿತ್ತು. ರೋಗದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಟಾನಿಕ್‌ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯ ತುಂಬಲು ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಚಿಕನ್ ಸೂಪ್ ಕೊಡುವರಂತೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಜೀವ ನೀಡಲು ಇಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಈ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಚಿಕನ್ ಸೂಪ್ ಹೆಸರನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿ ಸಂಪಾದಕರು ತಮ್ಮ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಪುಸ್ತಕ ಓದ ಓದುತ್ತಾ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದ ಹಾಗೆ ಕಣ್ಣಿನ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಮಡುಗಟ್ಟುವಂತಹ ಘಟನೆಗಳು ಚಿಕನ್ ಸೂಪ್‌ನಲ್ಲಿ ರೂಪಿತವಾಗಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿನ ಹೃದಯವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಲ್ಲದೇ ನೋವುಂಡವರಿಗೆ ಸಾಂತ್ವನ ನೀಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಪ್ರಕಾಶಕರು ಬರೆದಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿಯ ಒಂದೋ ಎರಡೋ ಪುಸ್ತಕ ತರುವ ಯೋಚನೆ ಹೊಂದಿದ್ದ ಅವರು ಓದುಗರಿಂದ ಬಂದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಗಮನಿಸಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಇಂಥಹ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತರುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಣೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದರು.

ಇಡೀ ಪುಸ್ತಕವನ್ನೇ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡಿದರೂ ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ, ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಪಾಡು ನೆನೆದುಕೊಂಡು ಇಡೀ ಪುಸ್ತಕದ ತರ್ಜುಮೆ ಆಸೆಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟೆ; ಅಲ್ಲದೇ ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳು ನಮ್ಮ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹೊಸದೂ ಬೇರೆ. ಕೆಲವು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಲೋಕಲ್ಯೆಸ್ ಮಾಡಬಹುದು ಅನಿಸಿತು. ಅದರಂತೆ ಕೆಲವು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಸರಿ ಹೊಂದುವ ಹಾಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದೆ. ಅಪರಂಜಿ

ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಕೆಲವು ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡೀಕರಿಸಿ ಕಳಿಸಿದರೆ ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಯೋಚನೆ ಬಂದಿದ್ದೇ ತಡ ಮೊದಲ ತುಣುಕನ್ನು ಕಳಿಸಿದೆ. ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಜನರೇ ವಾಸಿಸುವ ಒಂದು ಜಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಡಗಿಯೊಬ್ಬನ ಪ್ರಸಂಗ ಅದು. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಬಡಗಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗುತ್ತಾ ಆತ ತನ್ನ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಅವನಿಗೆ ದೇಹದ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೋವು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಹಲವಾರು ವೈದ್ಯರ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರೂ ನೋವು ವಾಸಿಯಾಗದು. ತಜ್ಞರೊಬ್ಬರ ಬಳಿ ಹೋಗುವಂತೆ ನೆರೆಯವರು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಲವತ್ತು ವರ್ಷದ ಆತನಿಗೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಇದೆ ಎಂಬುದು ತಜ್ಞರ ಬಳಿ ಹೋದಾಗ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಬಡಾವಣೆಯ ಜನ ಅವನ ವೈದ್ಯಕೀಯ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಹೊರುತ್ತಾರೆ. ಆತ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದಷ್ಟು ದಿವಸವೂ ಆತನ ಸಂಸಾರ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ನೆರವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆಗಾಗ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಆತನಿಗೆ ಸಾಂತ್ವನ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆತನ ಭಾರವನ್ನು ತಾವು ಹೊರುತ್ತಾರೆ. ತಜ್ಞರು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ರೋಗಕ್ಕೆ ಎರಡು ವರ್ಷದ ಕೀಮೋಥೆರಪಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ.

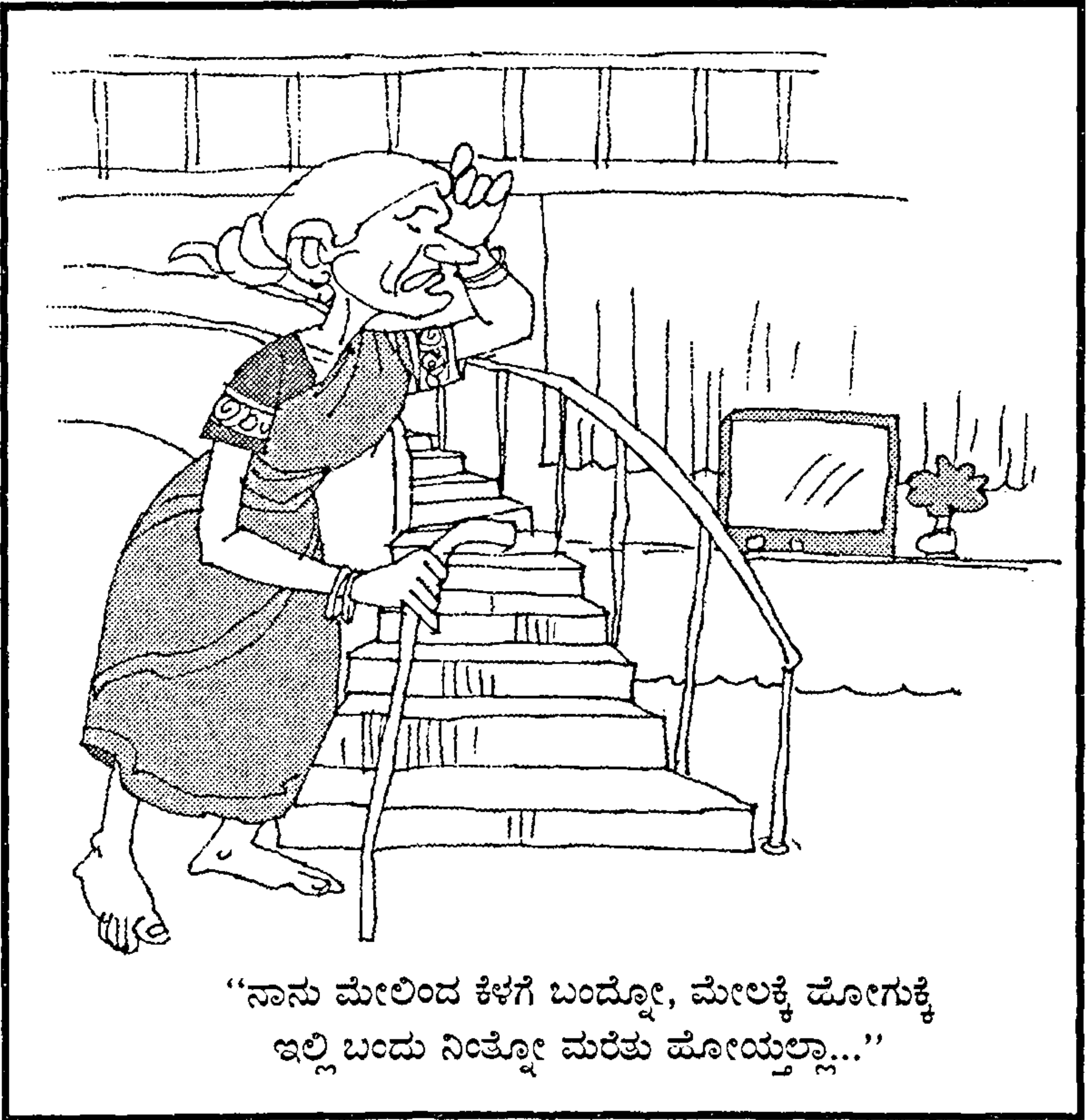
“ನಾವು ನೀಡಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯೂ ಮುಗಿಯಿತು” ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಿಂದ ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ಆತನಿಗೆ ತಲೆ ಕೂದಲು ಉದುರಿರುತ್ತದೆ, ಬೆನ್ನು ಗೂನಾಗಿ ಎಂಬತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾದವನ ಹಾಗೆ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಿಂದ ಆತ ಮನೆಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬರುವಾಗ ಅವನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಜನರು ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗಿದ್ದ ಇವನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ತಲೆ ಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ಲಕಾರ್ಡ್ ಅನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ಲಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ “ಜಾನ್, ಭಯ ಬೇಡ, ನಾವು ನಿನ್ನೊಂದಿಗಿದ್ದೇವೆ...” ಎಂದು ಬರೆದಿರುತ್ತದೆ. ಬಡಗಿಗೆ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಹೃದಯ ತುಂಬಿ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಅರಿವಿಲ್ಲದೇ ಅವನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಸುರಿಯಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ.

“ದೇವರು ಎಲ್ಲೋ ಇದ್ದಾನೆ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ, ದೇವರು ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾನೆ...” ಎಂದು ತನ್ನ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮೊದಲನೇ ಚಿಕನ್ ಸೂಪ್ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಮರುವಾರ ಅಪರಂಜಿಯ ಸಂಪಾದಕ ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರ್ ಅವರ ಭೇಟಿಯಾಯಿತು.

“ಗೋಪಾಲ್, ಚಿಕನ್ ಸೂಪ್ ತುಂಬಾ ಎಫ್ಫೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದೇರಿ. ಬೋಳುವಾರು ಮಹಮ್ಮದ್ ಕುಂಞಾ ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಲೇಖನ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಹಿಡಿಸಿತಂತೆ. ಲೇಖನ ಓದಿ ಕಣ್ಣೀರು ಹರಿಸುತ್ತಲೇ ಈ ಪತ್ರ ಬರೆದಿದೀನಿ ಅಂತ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ...” ಅಂತ ಹೇಳಿದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಸುಮಾರು ಒರಿಜಿನಲ್ ಚಿಕನ್ ಸೂಪುಗಳು ಪ್ರಕಟವಾದವು. ನಂತರ ನಮ್ಮ ದೇಶೀಯ ಅನುಭವಗಳನ್ನೇ ಚಿಕನ್ ಸೂಪ್ ಹೆಸರಿನಲ್ಲೇ ಬರೆದೆ. ದೇಶೀಯ ಅನುಭವಗಳನ್ನ ಚಿಕನ್ ಸೂಪ್ ಅನ್ನುವ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಬರೀತೀರೀ ಅಂತ ಸ್ನೇಹಿತರು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದರು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಖಾಹಿಲೆ ಬಿದ್ದು ಎದ್ದವರಿಗೆ ಮೆಣಸಿನ ಸಾರು, ಬೇಳೆ ಕಟ್ಟು, ಹುರುಳಿ ಸಾರು... ಈ ರೀತಿ ಪಠ್ಯದ ಆಹಾರ

ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಚಿಕನ್ ಸೂಪಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಹಾಗೆ - ಪ್ಯೂರ್ ವೆಜಿಟೇರಿಯನ್ ಹೆಸರು - ಹೆಸರಿಸಬಹುದಲ್ಲವೇ, ಕರೀಬಹುದಲ್ಲವೇ ಅಂತಲೂ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದರು. ಹೌದಲ್ಲ ಅಂತ ಅನಿಸಿತು!

ಹುರುಳಿ ಕಟ್ಟನ್ನ ಕೊಲೆಸ್ಪರಾಲ್ ಹೆಚ್ಚಿರುವವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶೀಯ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ನೀಡುವರಂತೆ. ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಹುರುಳಿ ಕಟ್ಟನ್ನೇ ನೀಡುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಲೆಸ್ಪರಾಲ್ ಸಮಸ್ಯೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರಾಣಶಾಸ್ತ್ರ ಬಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತಿಯೊಬ್ಬರು ಪೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕುದುರೆಗಳು ಡುಮ್ಮ ಡುಮ್ಮಗೆ ಇರದಿರಲು ಇದೇ ಕಾರಣವಂತೆ. ಕೊಲೆಸ್ಪರಾಲ್ ಅಂದರೆ ಕೊಬ್ಬು - ದೇಹದ ಕೊಬ್ಬು: ಮನಸಿನ ಕೊಬ್ಬು ಇಳಿಸಲು ಯಾವುದು ಸೂಕ್ತ? ಹುರುಳಿ ಕಟ್ಟು ಎನ್ನುವ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಚಿಕನ್ ಸೂಪು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತೆ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂಪು ನೀಡುವ ಯಾವುದೇ ಅನುಭವವಾದರೂ ಹೀಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಓದುಗರೂ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿ ಎನ್ನುವ ಹಾರೈಕೆ ನನ್ನದು!

“ನಾನು ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಂದೋ, ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತೋ ಮರೆತು ಹೋಯ್ತಲ್ಲಾ...”

ಹುರುಳಿ ಕಟ್ಟು...

ಕೊ ಎಕ್ಸಿಸ್ಟೆನ್ಸ್ ಮುಖ್ಯ...

- ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಎಲ್ಲೇ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಟ ನಡೆದರೂ ನಿಂತು ನೋಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನಾನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಟ ಆಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲಾಗಿದ್ದರೂ ಆಟದ ಮೇಲಿನ ಅಭಿಮಾನ ಇನ್ನೂ ನನ್ನಲ್ಲಿದೆ. ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು - ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ.

ರಾಜಾಜಿನಗರದ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಹತ್ತರಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತು ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗರು ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದೆ. ಬಸ್ ಸ್ಟಾಪು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಬಸ್ಸಿನಿಂದ ಇಳಿದೆ. ಮೈದಾನದ ಹತ್ತಿರ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದೆ, ಕ್ರಿಕೆಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತೆ. ಆಟವಾಡುತ್ತಿರುವ ಹುಡುಗರು ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಧರಹದವರಲ್ಲ ಅನಿಸಿತು. ಕ್ರಿಕೆಟ್ಟಿನ ರೂಲ್ಸ್ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಬ್ಯಾಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವನನ್ನ ಔಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಅನ್ನುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಬೋಲಿಂಗು ಮಾಡುವವರೂ ಸಹ ಬ್ಯಾಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರ ಬಾಲನ್ನು ಬೀಸಿ ಬಾರಿಸಲಿ ಎಂದೇ ಬೋಲಿಂಗು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅನಿಸಿತು. ಅಂಡರ್ ಆರ್ಮ್ ಬೋಲಿಂಗು ಅನ್ನುತ್ತಾರಲ್ಲಾ ಆ ರೀತಿಯ ಬೋಲಿಂಗು. ದೂರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮೇಡಮ್‌ಂದಿರು ಆಟವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೇಡಮ್‌ಗಳು ಆಟಗಾರರನ್ನು ಹರಿದುಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಾರಿಸು, ಹೊಡೆ, ಓಡು ರನ್ ತಗೋ... ಹೀಗೆ. ಆಟ ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತಂತೆ ಆಡುತ್ತಿರುವ ಹುಡುಗರು ಎಂ.ಆರ್. ಹುಡುಗರು ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಎಂ.ಆರ್. ಅಂದರೆ ಗೊತ್ತಲ್ಲಾ ಮೆಂಟಲಿ ರಿಟಾರ್ಡೆಡ್ ಅಂತ - ಅಂದರೆ ಬುದ್ಧಿಮಾಂದ್ಯರು ಅಂತನಂತೆ - ಸ್ಲೋ ಲರ್ನರ್ಸ್ ಅಂತಲೂ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬ್ಯಾಟಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗ ಬಾಲು ಬಾರಿಸಿದ. ರನ್ ಓಡಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ. ಬಾಲನ್ನು ತಡೆದ ಫೀಲ್ಡರು ಅದನ್ನು ಬೋಲರಿನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಎಸೆದ. ರನ್ನು ಓಡುತ್ತಿರುವವನು ಇನ್ನೂ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ದೂರವೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಾಲು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಬೋಲರು ಹುಡುಗನನ್ನು ಔಟ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಹುಡುಗ ಕ್ರೀಸ್ ತಲುಪುವವರೆಗೆ ಬಾಲನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿಯೇ ಹಿಡಿದು ನಿಂತ! ಬ್ಯಾಟ್ಸ್‌ಮನ್ ಕ್ರೀಸ್ ತಲುಪಿದ ನಂತರ ಮಿಷಿಯಿಂದ ಕೈಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿದ. ಮುಂದಿನ ಬಾಲು ಎಸೆಯಲು ತಯಾರಾಗಿ ನಿಂತ! ಯಾವುದೇ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಮ್ಯಾಚಿನಲ್ಲಿ ಇಂಥಹ ಕೌತುಕ ಕಂಡು ಅರಿತಿಲ್ಲದವನು ನಾನು. ಮೇಡಮ್‌ಗಳು ರನ್ ಔಟ್ ಮಾಡದ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಸೂಸುತ್ತಾ ಬೇಷ್ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ!

“ಯಾಕೆ ಹುಡುಗ ಔಟ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಬೇಷ್ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ? ಅವನು ಔಟ್ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು ಅಲ್ಲವೇ?” ಅಂದೆ. ಮೇಡಮ್ ನಕ್ಕರು. “ಇದು ನೀವು ಟೀವೀನಲ್ಲಿ ಆಟದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ನೋಡುವಂತಹ ಮ್ಯಾಚು ಅಲ್ಲ ಸಾರ್. ಇದೇ ಬೇರೇ ರೀತಿ...” ಅಂತ ವಿವರಿಸಿದರು.

ಬುದ್ಧಿಮಾಂದ್ಯರಗೆ ಅಂತಲೇ ನಡೆಸುವ ಒಂದು ಶಾಲೆ ರಾಜಾಜಿನಗರದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಆ ಶಾಲೆಯ ಹುಡುಗರ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಮ್ಯಾಚಂತೆ ಅದು. ಬುದ್ಧಿಮಾಂದ್ಯ ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ ಬೆಳೆಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಈ ರೀತಿಯ ಮ್ಯಾಚು ಆಡಿಸುವರಂತೆ. ಬಾಲನ್ನು ಹೊಡೆಯುವುದು, ರನ್ನು ಗಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಡಿಟ್ ಮಾಡದಿರುವುದು ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ. ಪೈಪೋಟಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಡಿಟ್ ಮಾಡಿಯೇ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಬೇಕು, ಈ ಮಕ್ಕಳದ್ದು ಪೈಪೋಟಿ ಜಗತ್ತು ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ - ಇವರದ್ದು ಏನಿದ್ದರೂ ಸಹಬಾಳ್ವೆ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಡಿಟ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮ್ಯಾಚಿನಲ್ಲಿ ಸೋಲು ಗೆಲುವು ಅನ್ನುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡಬೇಕು ಅಂತ ಮಕ್ಕಳು ಆಸೆ ಪಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಆಟ ಆಡಿಸ್ತೀವಿ. ಅದರಿಂದಲೇ ನಾವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೀಗೆ ಈ ಮ್ಯಾಚನ್ನ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ....” ಅಂದರು!

“ಅಲ್ಲಾ ಮೇಡಂ ಹೀಗಾದರೆ ಮುಂದೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಾ ಮನೋಭಾವ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತೆ...?”

“ಮೊದಲು ಆಟ ಕಲೀಲಿ ನಾರ್ ಸ್ಪರ್ಧಾ ಮನೋಭಾವ ಬೇಕು ಅದಕ್ಕೂ ತಯಾರಿ ಮಾಡ್ತೀವಿ. ಈಗ ಕೊ ಎಕ್ಸಿಸ್ಟೆನ್ಸ್ ಮುಖ್ಯ ಅಲ್ಲವೇ... ಆಮೇಲೆ ಸರ್ವೈವಲ್ಲ...”

ಹೌದು ಅನಿಸಿತು...!

ನೆನಪಿನ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ

- ಲಲಿತಾ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ್

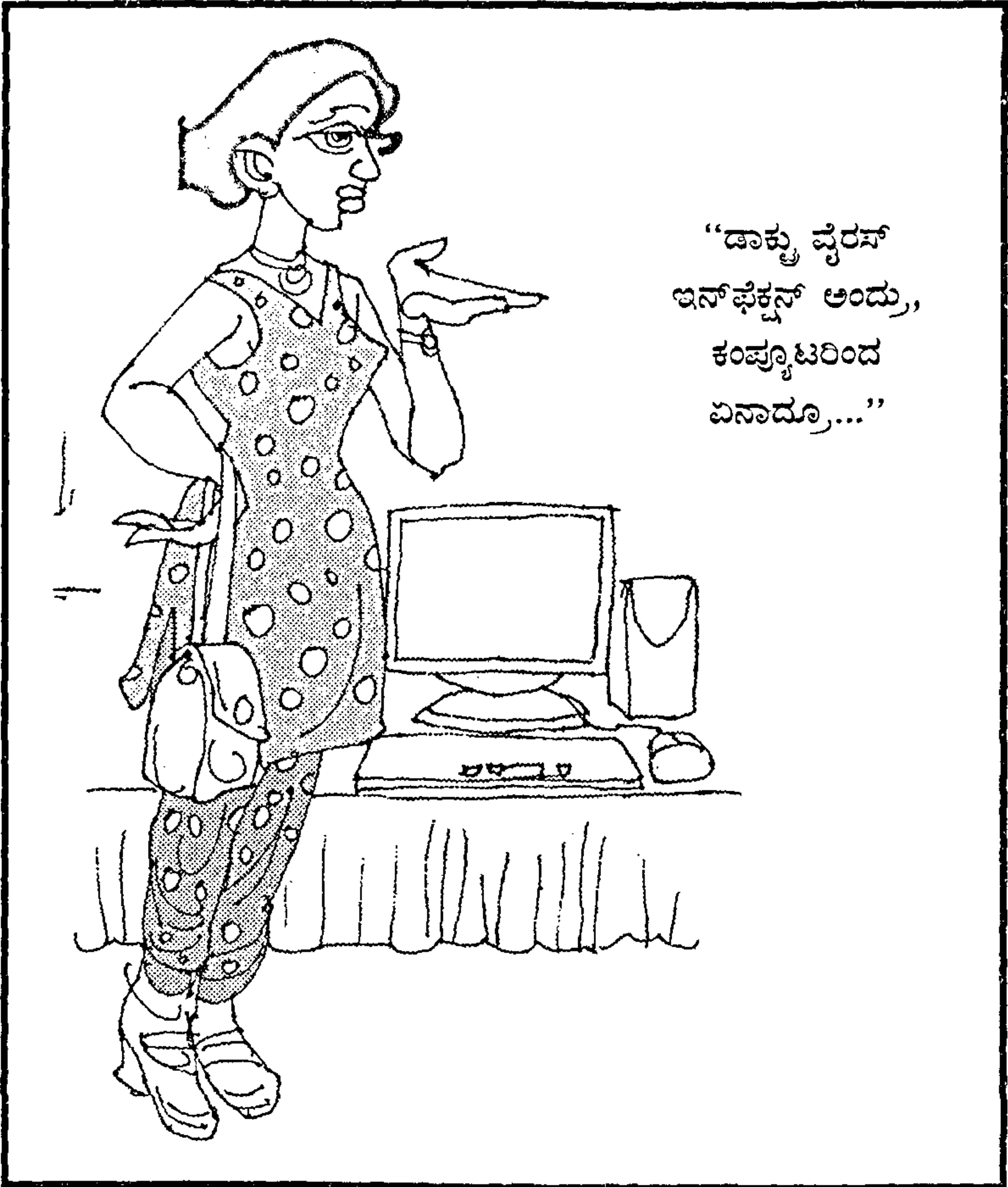
ಪ್ರತಿ ಬಾರಿಯಂತೆ ಆ ಬೇಸಿಗೆಯ ರಜಕ್ಕೂ ನಾವು ನಾಗಪುರದಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆವು. ಊರಿಗೆ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಇವರಿಗೆ ಡಾ|| ಶಿವರಾಮ್‌ರವರನ್ನು ನೋಡಬೇಕು, ಅವರ ಹಾಸ್ಯದ ಸೊಗಡನ್ನು ಸವಿಯಬೇಕು, ಊರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ನಂತರ ಆ ರುಚಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮೆಲಕು ಹಾಕುತ್ತಿರಬೇಕು ಅಂತ ಆಶೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅಂದು ಸಂಜೆ ಅವರ ಮನೆಯ ಕಡೆ ಪಾದ ಬೆಳೆಸಿದೆವು. ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದ ವಿಶಾಲವಾದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲೇ ಅವರ ವಾಸ. ಒಳಗೆ ಹೋದ ತಕ್ಷಣ ಬಹು ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡರು ಶಿವು. ಶಿವು ವಾವೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸೋದರಮಾವ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕೂರುಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಮಾವನ ಮಾತಿನ ಚಕಮಕಿ ಪ್ರಾರಂಭ.

“ನೋಡೇ ಲಲಿತಾ, ಈ ನಡುವೆ ನನಗೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಏದೂವರೆಗೇ ಎಚ್ಚರ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೆ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಗೆ ಹಾಲು ಕರೆಯುವವ ಹಸುವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, “ಅಮ್ಮಾ ಅಮ್ಮಾ ವಸಿ ಪಾತ್ರ ನೋಡೀಮ್ಮಾ” ಅಂತ ಕೂಗು ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಮನೆಯ ಒಳಗಿನಿಂದ ಒಂದು ಅಜ್ಜಿ ಕಣ್ಣುಜ್ಜುತ್ತಾ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವನು ಡಬ್ಬು ಹಾಕಿದ್ದ ಪಾತ್ರ ನೋಡಿ “ಹೂಂ” ಅಂತ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡುತ್ತೆ. ಪಾಪ ಮುದುಕಿಗೆ ಹೇಳಿಬಿಡಲೇ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ. ಆಮೇಲೆ, ಪಾಪ ಬಡಪಾಯಿ ಬದುಕಿಕೊಳ್ಳಲಿ, ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ನಾನು ಮಾಡದೇ ಇರೋ ತಪ್ಪು ಅವನೇನು ಮಾಡಿರೋದು. ನಾನು ಔಷಧಿಗೆ ಸೇರಿಸ್ತೇನೆ, ಅವನು ಹಾಲಿಗೆ ಸೇರಿಸ್ತಾನೆ, ಇಬ್ಬರದೂ ಒಂದೇ ಕಸುಬಲ್ಲವೇ ಅಂದ್ಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಾಗ್ತೀನಿ.”

ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಮದುವೆಯಾದ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ನಾನು ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರೊಡನೆ ಗುಜರಾತಿನಿಂದ ಬಂದು ಎಂದಿನಂತೆ ಶಿವನ ನೋಡಲು ಹೋದಾಗ, ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಶಿವು, “ಲಲಿತಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗ್ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳಲ್ಲೋ, ಏನಿದರ ಮರ್ಮ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದಾಗ ಇವರು, “ಗುಜರಾತಿಗಳ ಸಹವಾಸ, ಚೆನ್ನಾಗಾಗದೇ ಏನು” ಅಂತ ಚಟಾಕಿ ಹಾರಿಸಿ, “ನಾನು?” ಅಂತ ಕೇಳಿದಾಗ, ಶಿವು “ನೀನಾ, ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಕಿದ್ದಾಳೆ” ಅಂತ ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ್ದು ಇನ್ನೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿದೆ. ಆಗಿನ್ನೂ ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಶಿವು ಪರಿಚಯ ಹೊಸದು. ಹಾಗಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಸಂಕೋಚ ಇದ್ದಂತಿತ್ತು. ಶಿವು ಅವರನ್ನ ಕುರಿತು “ನಾನು ಡಾಕ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತೇನೋ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಅವರೇ ಮುಂದುವರಿಸಿ, “ಆಗ ನಾನು ಬಿ.ಎ. ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜ್ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಓದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಡಾಕ್ಟರುಗಳ ಗತ್ತೇನು, ರೀತಿ ಏನು. ಅವರ ಸುತ್ತಲೂ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಬಿಳಿ ಲಂಗದ ಹುಡುಗಿಯರು ಬೇರೆ. ನಾನೂ ಏಕೆ ಹೀಗಿರಬಾರದು ಅಂದ್ಕೊಂಡು ಡಾಕ್ಟರಾದೆ” ಅಂತ ಶಿವು ವಿವರಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇವರ ಸಂಕೋಚ ಎಲ್ಲಾ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿಹೋಗಿತ್ತು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದ ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳ ಪೂರ್ಣ ಪರಿಚಯವಿದ್ದ ನನಗೆ ಥಟ್ಟನೆ ಶಿವು ಯಾವಾಗಲೂ

ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತು ನನೆಯಾಗಿ ಬಂತು. "ನಾವು ಬಾಳುವ ಸಡೆಸೋದು ಹಂಸ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೇಲೋ ಹಾಗಿರಬೇಕು. ಹಂಸ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣಿಸದ ಹಾಗೆ ನೀರಿನ ಕೆಳಗೆ ಕಾಲುಗಳನ್ನ ರವರವ ಬಡೀತಿದ್ರೂ, ಮೇಲಿನ ಸೋಟಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಶಾಂತವಾಗಿ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ತೇಲುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೆ ಅಲ್ಲಾ. ಹಾಗೇನೇ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಎಲ್ಲಾ ನಮಗೇ ಇರಬೇಕು. ಸುಖ ಸಂತೋಷಾ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚಬೇಕು."

ಒಮ್ಮೆ ಶಿವು ನಮ್ಮಮ್ಮನ ಹತ್ರ, ಮಾತಾಡ್ತಾ, "ಹರ ಇರಬೇಕು ಕಣೇ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ. ಆದ್ರೆ ಅದನ್ನ ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸುಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸ್ಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ." ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದು. ನವೆಂಬರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಜನ್ಮಶತಮಾಸೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ ಸಾಕ್ಷ್ಯಚಿತ್ರ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಶಿವು ತಮ್ಮ ಹರ ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸಿದರು ಅನ್ನಿಸಿತು.

ಯಾವ ನ್ಯಾಯಾ ಸಾ?

- ಮಣಿ

ನಾನು ತಮ್ಮಣ್ಣ ಏನೋ ಸೀರಿಯಸ್ಸಾಗಿ ಮಾತನಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಿ.

“ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನೋಡಿದ್ರೇ...” ಅಂತ ಮುಂದೆ ಏನೋ ಹೇಳ್ತೀಕೂಂತ ಇದ್ದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ತಮ್ಮಣ್ಣ ಮಧ್ಯೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿದ.

“ಯಾವ ನ್ಯಾಯಾನೋ?” ಅಂತ ಕೇಳ್ತೆ.

ನನ್ನೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯ್ತು.

“ಇದೇನು ತಮ್ಮಣ್ಣ ಹೀಗೆ ಕೇಳ್ತೀಯೆ? - ಇರೋದು ಒಂದೇ ನ್ಯಾಯ ಅಲ್ಲಾ?”

“ಯಾವ ನನ್ನಗ ಸಾ ಅಂಗಂತ ಯೇಳ್ತೋನು?”

“ಮತ್ತೆ? ಎಷ್ಟಿವೆ?”

“ಯೆಲ್ಲು ಸಾ - ನಮ್ ನ್ಯಾಯ - ನಿಮ್ ನ್ಯಾಯ.”

“ಅರರೇ! ಇದೇನಪ್ಪಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ?”

“ಔದೂ ಸಾ - ಯಾರು ಮಾತಾಡ್ತಿದ್ರೂ ಯೆಲ್ಲು ನ್ಯಾಯ ಯಿರ್ತ್ತೆ. ಯೇಳೋದೊಂದು - ಕೇಳೋದೊಂದು.”

“ಏನೋ ತಮ್ಮಣ್ಣ - ನೀನೇಳ್ತಾ ಇರೋದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ.”

“ಯಿಚಿತ್ರಯೇನ್ಸಾ? ಯೆಲ್ಲಾ ಚಿತ್ರವಾಗೇ ಐತೆ. ನಾನೇಳೋದು ಲಾಜಿಕಲ್ಲೂ ಆಗ್ಗೆತೆ - ಲೀಗಲ್ಲೂ ಆಗ್ಗೆತೆ - ಸಿಂಪಲ್ಲೂ ಆಗ್ಗೆತೆ. ಪಾರೆಕ್ಕಾಂಪಲ್ಲು - ಪೊಂದ್ಕಪ್ಪೇನ ಪೊಂದಾವು ಯಿಡೀತ್ಯೆತೆ ಅಂತ ಮಡಕ್ಕೊಳ್ಳಿ. ಕಪ್ಪೇನ ಬುಟ್ಟುಡು ಅಂದ್ರೆಯೇನಾಗ್ಗೆತೆ?”

“ಅದು ಬಿಡೋದಿಲ್ಲ.”

“ಅಯ್ಯೋ ರಾಮಾ! ಅದಲ್ಲಾಸಾ - ನಾನೇಳೋದು ನ್ಯಾಯದ ಯಿಸಯ. ಕಪ್ಪೇನ ಬುಟ್ಟುಡು ಅಂದ್ರೆ ಕಪ್ಪೇಗೆ ನ್ಯಾಯ - ಆವಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಅಲ್ಲಾ?”

“ಹೌದು”

“ಸರಿ - ಅಂಗೇ ತಿಂದುಡು ಅಂದ್ರೇ?”

“ತಕ್ಷಣ ತಿಂದ್ಬಿಡುತ್ತೆ.”

“ಅಯ್ಯೋ ದೇವ್ರೇ... ತಿಂದುಡು ಅಂದ್ರೆ ಕಪ್ಪೇಗೆ ಅನ್ಯಾಯ - ಆವಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಅಲ್ಲಾ?”

“ನಿಜ.”

“ಅಂದ್ರೆ ನ್ಯಾಯ ಯೆಸ್ಸಾಯ್ತು?”

“ಎರಡು.”

“ಗುಡ್ - ಯೀಗೋಡೀಸಾ - ಕೃತಯುಗ್ಗಾಕೆ ಬರೀ ಪೇದಗ್ಗು - ಪುಪನಿಷತ್ತುಗ್ಗು - ಯಿವೇ ಆಗೋಯ್ತು - ಅದ್ರ ಯಿಸಯ ಬೇಡ ಬುಡಿ. ತ್ರೇತಾಯುಗಕ್ಕೋಗಾನ.”

“ಆಗ್ಲಪ್ಪ - ಹೋಗೋಣ.”

“ಅಲ್ಲಿ - ಅಯೋದ್ಯಾ ದೇಸ್ವ ಸ್ತೀರಾಮ - ಅವನೇನ್ನಾಡ್?”

“ರಾಜ್ಯಭಾರ.”

“ಅಯ್ಯೋ ರಾಮಚಂದ್ರಾ - ನೀನೇ ದಿಕ್ಕು. ಅದಲ್ಲ ಸಾ - ಅವ್ವ ವೈಪು-ಯೆಂತಾ ಪತಿವ್ರತೆ! - ಅದ್ರಾಗೂ ಪುಲ್ ಪ್ರೆಗ್ಗಿಂಟು. ಅಂತಾದ್ರಾಗೆ ಯೇನ್ನಾಡ್? ಯಾರೋಡ್ ಮಾತು ಕೇಳ್ಕೊಂಡು - ಪಾಪ! ಆ ಮಾತಾಯಿ ಸೀತಮ್ಮನ್ನ ಕಾಡ್ಗೆ ಅಟ್ಟುಟ್ಟ - ಅಲ್ವಾ?”

“ಹೌದು.”

“ಯಾಕೆ? ಆ ಯೆಣ್ಣು ಮಗಳ್ಳ ಕಾಡ್ಗೆ ಅಟ್ಟೋದು ಅವನ್ನೆ ನ್ಯಾಯ ಆಗಿತ್ತು - ಅಲ್ವಾ?”

“ಹೌದು.”

“ಅದೇ ಕೆಲ್ಸಾನ ಪೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆ ಮಾಡಿದ್ರೆ? ನನ್ನ ರಾಮರಾಜ್ಯ - ನನ್ ರಾಜ್ಯದಾಗೆ ಪೊಬ್ಬ ಯೆಣ್ಣು ಮಗ್ಗು - ಅದ್ರಾಗೂ ತುಂಬಿದ ಬಸ್ತಿ - ಅವ್ವ ಕಾಡ್ಗೆ ಪೋಗಾನಾಂದ್ರೇನು? - ಅವಳೇಲೆ ಅನುಮಾನ ಪಡಾಕೆ ಪೂರ್ವ ಯೇನೈತೆ? - ಸಾಕ್ಷಿ ಯಾರವ್ರೆ? - ಯಿದು ಯೆಣ್ಣುಕೆ ಮೇಲೆ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ - ಅವ್ರ ಸೋಷಣೆ - ಸುದ್ದ ಅನ್ಯಾಯ - ದೊಡ್ಡ ಅಪ್ರಾದ - ಅಂತ ವೊಂದು ರಾಜಾಗ್ಗೆ ವೊರಡ್ತಿ - ಅವಳ್ಳ ಗಂಡನ ಮನೇಗೆ ಸೇರಿಸ್ತಾಯಿದ್ - ಅವ್ವ ಗಂಡನ್ನ ಸೆರೆಮನೇಗೆ ಸೇರಿಸ್ತಾಯಿದ್, ಆಗ ಆ ಯೆಣ್ಣು ಮಗಳ್ಳ ಕಾಡಿಗೆ ಅಟ್ಟೋದು ಯೇನಾಗಿತ್ತುಸಾ?”

“ಅನ್ಯಾಯ.”

“ವೆರಿಗುಡ್ - ದ್ವಾಪರ ಯುಗಕ್ಕೆ ಪೋಗಾನ.”

“ಸರಿ - ನಡಿಯಪ್ಪ.”

“ಯೀಗೋಡಿ ಸಾ - ಮಾಬಾರತದ ತುಂಬ ಯೇನೈತೆ ಸಾ?”

“ಕೌರವರು - ಪಾಂಡವರು - ಕತೆಗಳು - ಉಪ ಕತೆಗಳು - ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ - ಅರ್ಜುನ - ಭಗವದ್ಗೀತೆ.”

“ಅಯ್ಯೋ ಕೃಷ್ಣಾ - ನೀನೇ ಕಾಪಾಡ್ಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಸಾ - ಅವೆಲ್ಲಾ ಯೆಂಗಾರಾಯಿರ್ಲಿ - ಮುಕ್ಕವಾಗಿ ಅದ್ರ ತುಂಬ - ಕೋಪ - ರೋಸ - ದ್ವೇಸ - ಮೋಸ - ಕಿತ್ತಾಟ - ಪೊಡ್ಡಾಟ - ಯಿವೇ ಅಲ್ವಾ ತುಂಬಿರೋದು?”

“ನಿಜ ತಮ್ಮಣ್ಣ.”

“ಅದ್ಲ ಯಿವು, ಮಾಡ್ತಾಗ ಯಿವ್ರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ - ಅವ್ರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ, ಅವು ಮಾಡ್ತಾಗ ಅವ್ರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ - ಯಿವ್ರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ - ಅಲ್ವಾ?”

“ಹೌದು.”

“ಕೌರವು, ಪಾಂಡವ್ರಿಗೆ ಕಸ್ತ ಕೊಟ್ಟು - ಜೂಜಿನಾಗೆ ಮೋಸ್ತಿಂದ ಅವರಾವ್ ಯಿದ್ದಬದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕಸ್ಕೊಂಡು - ಅವರ್ದ ವೂರು ಬಿಟ್ಟೋಡ್ಲಿದು - ಮೋಸ್ತಿಂದ

ಅಬಿಮನ್ಯೂನ ಕೊಂದು - ಯಿವೆಲ್ಲಾ ಕೌರವ್ರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ - ಪಾಂಡವ್ರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಔದಾ?"

“ಹೌದಪ್ಪ.”

“ಅವ್ರೆಲ್ಲಾ ದುಸ್ವರು - ಕೆಟ್ಟೋರು - ದಗಲ್ಬಾಜಿಗ್ಗು - ಪೋರ್ ಟ್ಟಿಂಟಿಗ್ಗು - ಅಂತ ಯೇನೇನೋ ಯೇಳ್ತೀವಿ. - ಯಿಲ್ಲಿ - ಆದ್ರೆ - ಯೀ ಸಾಚಾ ಮಾನುಬಾವ್ರ ಮಾಡಿದ್ದೇನು? ಯೇಕಲವ್ಯನ ಯೆಬ್ಬೆಟ್ಟು ಯೆಗರಿಸಿದ್ರ - ಕರ್ಣಂಗೆ ಸಾಪಾ ಬರೋ ಅಂಗೆ ಮಾಡಿದ್ರ - ಅವ್ ಕವ್ವ ಕಿತ್ಕೊಂಡ್ರ - ಅವನ್ನಾವ ಯೇನೇನೋ ಪ್ರಾಮಿಸ್ ತಗೊಂಡ್ರ - ದರ್ಮರಾಯನ ಕೈಯಾಗೇ ಸುಳ್ಳು ಯೇಳಿಸಿದ್ರ - ಅದೇ ಟ್ಟಿಂಗೆ ಸಂಕ ವೂದ್ರಿದ್ರ - ಯಿವೆಲ್ಲಾ ಯೇನ್ನಾ? ಯಿವ್ರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ - ಅವ್ರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಅಲ್ವಾ? ಯೇನಂತೀರಾ ಸಾ?”

“ಸತ್ಯ ತಮ್ಮಣ್ಣ ನಿನ್ ಮಾತು.”

“ಅಂದ್ರೇಲೆ ನ್ಯಾಯ ಯೆಸ್ವೆತೆ ಸಾ?”

“ಎರಡು.”

“ವೆರಿಗುಡ್ ಸಾ - ಯಿನ್ನು ಕಲಿಯುಗಕ್ಕೆ ಬರಾನ.”

“ಸರಿಯಪ್ಪ.”

“ನೋಡೀ ಸಾ - ಬೇರೆ ಯಾರೋ ಮನೆಯಾಗೆ ಪೊಬ್ಬ ಪುಡ್ಗ - ಅದಿನಾರೂ ತುಂಬಿಲ್ಲ - ಯಿನ್ನೂ ಬೆಳೆಯೋ ಸಸಿ - ಯಿದ್ದಿದ್ದಾಗೆ ಪೋಗ್ಬಡ್ತಾನೆ. ನಾವೇನಂತೀವಿ? ಅದು ದೇವ್ರ ಯಿಚ್ಚೆ - ಬ್ರಹ್ಮ ನಿಯಮ - ಪುಟ್ಟೋನು ಪೊಂದಿನ ಸಾಯ್ಲೆಬೇಕು ಅಂತ ಕೆ.ಜಿ. ಗಟ್ಟಿ ಯೇದಾಂತ ಯೇಳ್ತೀವಿ - ಮೈಲು ಗಟ್ಟಿ ರೈಲು ಬಿಡ್ತೀವಿ - ಅಲ್ವಾ?”

“ಹೌದು.”

“ಅದೇ ನಮ್ಮನೆಯಾಗೆ ಪೊಬ್ಬ ತೊಂಬತ್ತು ವರ್ಸದೋನು ಪೋದ್ರೆ - ಯೇನಂತೀವಿ? ಆಳಾದ ದೇವ್ರಿಗೆ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ - ನಮ್ ತಾತನ್ನ ಯಿಸ್ತು ಬೇಗ ಕರ್ಕೊಂಡುಟ್ಟ - ಅಂತ ಬಡ್ಕೊಂತೀವಿ - ದೇವರ್ ಬಾಯ್ಕ ಬಂದಂಗೆ ಬೈಯ್ತೀವಿ ಅಲ್ವಾ?”

“ಹೌದು.”

“ಅಂದ್ರೆ - ಅದಿನಾರು ವರ್ಸದ ಸಸಿ ಪೋಗಿದ್ದು ನ್ಯಾಯ - ಆಗ್ಲೇ ಬಿದ್ದೋಗಿರೋ ಪೊಣಮರ ಪೋಗಿದ್ದು ಅನ್ಯಾಯ. ಯಿದು ಮಾಮೂಲು. ಯಾರ ಮನೆಯಾಗಾದ್ರೂ ಯೇಳೋದು ಯಿದೇ. ಅಲ್ವಾ?”

“ನಿನ್ನ ಮಾತು ಅಕ್ಷರಶಃ ನಿಜ ತಮ್ಮಣ್ಣ.”

“ಅಂದ್ರೇಲೆ - ನ್ಯಾಯ ಯೆಸ್ವೆತೆ ಸಾ?”

“ಎರಡು.”

“ಯೆಕ್ಲೆಂಟು ಸಾ. ಯೀಗ ಯಿನ್ನೊಂದಿಸ್ತ. ನಮ್ಮಡ್ಲಿಗೆ ಮದ್ದೆ ಆಗ್ಲೇಕು - ಗಂಡ್ನೋರು ವರದಕ್ಲೆನೆ ಕೇಳ್ತಾರೆ. ನಾವೇನೇಳ್ತೀವಿ? ಸುದ್ದ ಅಯೋಗ್ಯರು - ಅಣ ಕೇಳ್ತಾರೆ - ಯಿವರೇನು ಬಂದ್ಬೆತೆ? ಮಾನ - ಮರ್ಯಾದೆ ಯಿಲ್ವಾ? ನಾಚ್ಗೆ - ಯೀಚ್ಚೆ ಯಿಲ್ವಾ? ಯೆಂಡ್ತೀನ್ನಾಕೋ ತಾಕತ್ತಿಲ್ವಾ ಆ ಗಂಡ್ಗೆ? ಅಂತೀವಿ - ಅಲ್ವಾ?”

“ಹೌದು.”

“ಅದೇ ನಮ್ಮಡುಗ್ಗ ಮದ್ದೆ ಯಿಸಯದಾಗೆ? ಕೊಡ್ಲಿ ಬುಡಿ - ದರ್ಮಕ್ಕೆ ಕೊಡ್ತಾರಾ? - ನಾವು ನಮ್ಮಡುಗ್ಗ ಪೋದ್ವಿಲ್ವಾ? - ಬೆಳೆಸಿಲ್ವಾ? - ಅವನ್ನೇನು ಯಿದ್ಯೆಯಿಲ್ವಾ? - ರೂಪ ಯಿಲ್ವಾ? ಅಂತೀವಿ. ಪೊಟ್ಟಾಗೆ - ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಗಂಡಿನೋರ್ಗೆ ನ್ಯಾಯ - ಯೆಣ್ಣಿನೋರ್ಗೆ ಅನ್ಯಾಯ.”

“ಕರೆಕ್ಟ್.”

“ಯಿದ್ರಾಗೆ ಯಿನ್ನೊಂದು ಸ್ಪೆಸಾಲಿಟಿ ಸಾ.”

“ಅದ್ಯಾವುದಪ್ಪಾ?”

“ಪೊಬ್ಬಿಗೇ - ಪೊಬ್ಬ ಮಗ - ಪೊಬ್ಬ ಮಗಳು ಯಿದ್ರೆ - ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಅನ್ನೊಂದು ಮೊದಲೇದ್ರಾಗೆ ನ್ಯಾಯ - ಯೆರಡೇದ್ರಾಗೆ ಅನ್ಯಾಯ - ಪೊಂದೇ ಬಾಯಾಗೆ ಯೆಲ್ವು ನ್ಯಾಯ! ಯೆಂಗೈತೆ?”

“ವಂಡರ್‌ಫುಲ್!”

“ಅಂದ್ರೆ ನ್ಯಾಯ ಯೆಸ್ಪೈತೆ ಸಾ?”

“ನೀನ್ವೇಳೋದು ಸೆಂಟ್ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಸತ್ಯ ತಮ್ಮಣ್ಣ - ಎರಡು ನ್ಯಾಯ.”

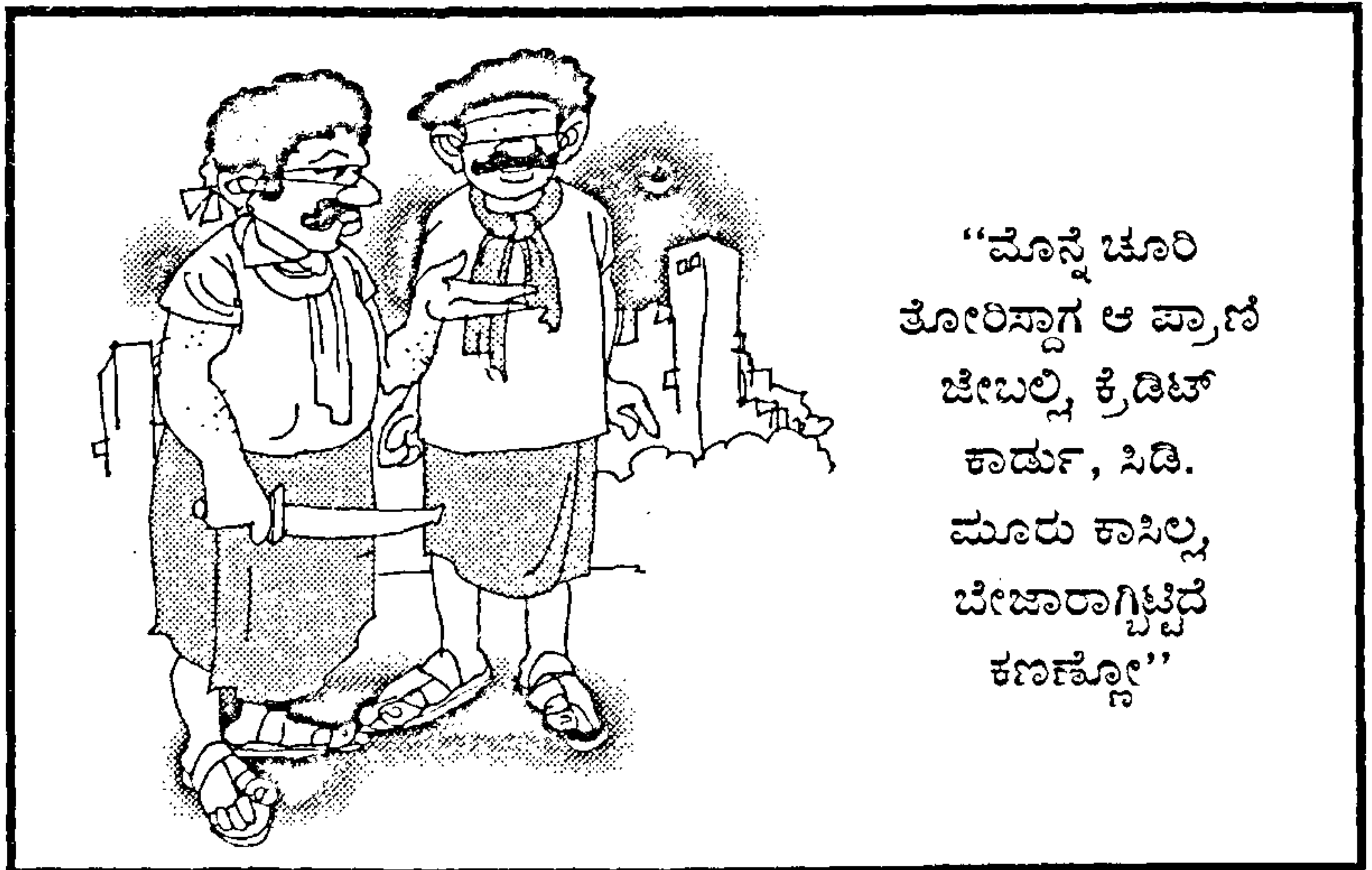
“ತ್ಯಾಂಕ್ಕೂಸಾ - ಅಂತ ಪೊಪ್ಪೊಂಡ್ಪುಟ್ರಿ - ಬತ್ತೀನಿ - ನಮಸ್ಕಾರ.”

ತಮ್ಮಣ್ಣ ಹೊರಟ.

ಹಾಗಾದ್ರೆ - ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ಯಾವುದು? - ಅನ್ಯಾಯ ಯಾವುದು? “ಲಾ” ಅಂದ್ರೆ ಏನು? - ಅದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಿಧ? - ಅಂತ ಯೋಚನೆ ಮಡೋಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಭರ್ಜರಿ ನಿದ್ರೆ ಬಂದುಬಿಡ್ತು.

ನಿದ್ರೆ ಮುಗಿದು ಎದ್ದಾಗ ನನಗೆ ಕಂಡಿದ್ದೂ ಎರಡೇ “ಲಾ”

ನನ್ನ “ಫಾದರ್-ಇನ್-ಲಾ” ಮತ್ತು “ಮದರ್-ಇನ್-ಲಾ.”

“ಮೊನ್ನೆ ಚೂರಿ
ತೋರಿಸ್ತಾಗ ಆ ಪ್ರಾಣ
ಜೀವಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಡಿಟ್
ಕಾರ್ಡು, ಸಿಡಿ.
ಮೂರು ಕಾಸಿಲ್ಲ
ಬೇಜಾರಾಗ್ಬಿಟ್ಟಿದೆ
ಕಣಣೋ”

ಭಗವದ್ಗೀತಾ ಸಪ್ತಾಹ

- ಸೀ.ಆರ್. ಸತ್ಯ

ಪೂಜ್ಯ ಗುರುಜಿಗಳೇ, ಮಾನ್ಯರೇ, ಮಹಿಳೆಯರೇ,

ನಾನು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ಚುನಾಯಿತನಾಗಿದೀನಿ ಅನ್ನೋ ಒಂದು ಅರ್ಹತೆ ಬಿಟ್ಟರೆ, ನನಗೂ ಗೀತಾ ಸಪ್ತಾಹಕ್ಕೂ ಏನೇನು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ಅಂತ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಆದರೂ ಈ ಸಪ್ತಾಹವನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಲು ನನ್ನನ್ನು ಆದರದಿಂದ ನೀವು ಕರೆದಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ; ಅದು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ, ದೊಡ್ಡ ಮನಸನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತೆ. ಈ ಆಹ್ವಾನಕ್ಕೆ ನಾನು ಚಿರರುಣಿ.

“ಗೀತೆ” ನಮ್ಮ ಭಾರತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಅಂಗ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಭಾರತವೇ ಗೀತೆ, ಗಿತೆಯೇ ಭಾರತ, ಹೀಗಾಗಿ ಇನ್ನು ಒಂದು ವಾರದ ಕಾಲ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಇಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತ ಪೂಜ್ಯ ಗುರುಜಿಯವರಿಂದಲೇ ಗೀತಾ ಪ್ರವಚನ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಪುಣ್ಯ. ನಮ್ಮ ಊರು ಧನ್ಯ, ಧನ್ಯ.

ನಿಮ್ಮಂತಹ ತಿಳಿದವರ ಮುಂದೆ ಗೀತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ತಾನೇ ಏನು ಹೇಳಲಿ? ನನಗಂತೂ ‘ಗೀತೆ’ ಅನ್ನೋ ಪದ ಪರಿಚಯವಾಗಿದ್ದೇ ನನ್ನ ಇಪ್ಪತ್ತೂರನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ. ಅದು ನನ್ನ ಸೋದರಮಾವನ ಮಗಳ ಹೆಸರಾಗಿತ್ತು. ಅವಳನ್ನ ಮದುವೆ ಆಗ್ತಿಯೇನೋ ಅಂತ ನನ್ನ ಸೋದರಮಾವ ಕೇಳಿದ ದಿವಸ ಇವತ್ತಿಗೂ ಜ್ಞಾಪಕವಿದೆ. ಹುಡುಗಾ ಆಗಿದ್ದ್ರಾ ನಾಚಿಕೆ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹ್ಲೂ! ಅಂದಿದ್ದೆ. ಅದಾದ್ಮೇಲೆ, ಮದುವೆಯಾಗಿ, ಮಕ್ಕಳಾಗಿ, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಾಗಿ, ಈಗ ಅವಳನ್ನ ‘ಗೀತೆ’ ಅಂತ ಕರೆಯೋಕ್ಕೆ ಯಾಕೋ ಹಿಂದೇಟು ಹಾಕ್ತೀನಿ. ಯಾಕೇಂತೀರೀ? ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೂ, ಸಂಬಂಧಿಕರೂ ಎಲ್ಲರೂ ಅವಳನ್ನ ಗೀತಕ್ಕ, ಗೀತವ್ವ, ಅಂತಾನೇ ಕರೆಯೋದು. ಈ ಮಧ್ಯೆ ನಾನು ‘ಗೀತೆ’ ಅಂತ ಹೇಗೆ ಕರೀಲಿ?

ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು! ‘ಭಗವದ್ಗೀತಾ’ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೊಂದಿದ್ದೆ. ಈ ಪದ ಭಗವತ್ ಮತ್ತು ಗೀತಾ ಇವೆರಡು ಪದಗಳ ಮಿಶ್ರಣ ಅಂತ ಯಾರೋ ಹೇಳಿದ್ದು ಜ್ಞಾಪಕ. ಭಗವದ್ಗೀತಾ ಅಂದರೆ, ಅವರ ಕೊನೆಯ ಭಾಗ ಗೀತಾ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನೋ ಜ್ಞಾಪಕ ಬರುತ್ತೆ. ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಿ ಗೀತಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಿನ್ಸ್ ಹೋಟೆಲ್ ಇತ್ತು. ಬಹಳ ಒಳ್ಳೇ ಖಾಲಿ ದೋಸೆ, ಚಟ್ನಿ, ರವೆ ಇಡ್ಲಿ ಮಾಡ್ತಿದ್ದ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ. ಹೆಸರು ಮರ್ದಿದೀನಿ. ಐದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೋಟೆಲ್ ಮುಚ್ಚೊಂಡು ಹೋದ. ಆದರೂ ಆ ತಿಂಡಿಗಳ ರುಚಿ ಈಗಲೂ ನಮ್ಮ ನಾಲಿಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ಉಳ್ಳೊಂಡಿವೆ. ಅದಾದ ನಂತರ, ಅದೇ ಜಾಗದಲ್ಲೇ, ಗೀತಾ ಲ್ಯಾಬೋರೇಟರೀ ಅಂತಲೋ, ಗೀತಾ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್ ಅಂತಲೋ ಮತ್ತೊಂದು ಕುರುವಾಯಿತು. ಜನಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೊಡ್ತಿದ್ದ ಕುಶ್ರೂಷೆ ಹಿಡಿಸ್ತೂ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. “ಸತ್ತರೆ ಈ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಾಯಬೇಕು” ಅಂತ ಮಾತಾಡ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಿದ್ದು ನನಗೆ ಈಗಲೂ ಜ್ಞಾಪಕವಿದೆ.

ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಒಂದು ನೇರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳೋದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಅದು ಏನಪ್ಪಾ ಅಂದರೆ: “ನೀವು ಗೀತೆಯನ್ನು ಓದಿದ್ದೀರಾ?” ಅಂತ. ನನ್ನ ನೇರ ಸತ್ಯವಾದ ಉತ್ತರ: “ಇಲ್ಲ”, “ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ, ಗೀತೆಯ ಪ್ರವಚನವನ್ನಾದರೂ ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ?” ಅಂತ ನೀವು ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಕಣಕಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೂ ಉತ್ತರ “ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ”, ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯ. ಗೀತೆಯನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿಲ್ಲ ಒಪ್ಪಿದೆ; ಆದರೆ ಗೀತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಏನೇನೋ ಕೇಳಿದೀನಿ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ನನ್ನ ಕೆಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸ್ತೀನಿ. ಈ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಕಾನೂನು ಬದ್ಧವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಕ್ಷಮಿಸಿ, ವೃತ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ ನಾನೊಬ್ಬ ಲಾಯರ್. ಸದ್ಯಕ್ಕೊಬ್ಬ ರಾಜಕಾರಣಿ ಅಷ್ಟೆ.

ನನಗೆ ತಿಳಿದ್ದಂಗೆ ಮಹಾಭಾರತದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ್ದೇ ‘ಗೀತೆ’ ಅಂತ. ಬೋಧಿಸೋಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಟೈಮಿತ್ತು? ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕ ಆನೆ ಕುದುರೆ ಸೈನಿಕರ ಗಲಾಟೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲವೆ? ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಕೇಳಿಸ್ತೇ?

ಮೈಕ್ರೋಪೋನೂ, ಲೌಡ್ ಸ್ಪೀಕರ್ನೂ ಇಲ್ಲದ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ದಾಖಲೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು? ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ ರಥದ ಪಕ್ಕ ಯಾವ ಶಾರ್ಟ್ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಟೈಪಿಸ್ಟೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ, ಕೃಷ್ಣನೇ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ್ದು ಅವನು ಬೋಧಿಸಿದ್ದು ಹೀಗೀಗೇ ಹೀಗೀಗೇ ಅಂತ ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾಗಿ ನೀವೂ ನಾವೂ ಯಾರೂ ಹೇಳೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆ: ಗೀತೆಯನ್ನು ಕೃಷ್ಣ ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಿದ? ಅಂತ. ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸದ್ಯದ ಪಿತೃ ಭಾಷೆಯಾಗಿರುವ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲೇ? ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ದೆಹಲಿಯಿಂದೇನೂ ದೂರವಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲೇ ಮಾತಾಡಿದ್ದರೋ ಏನೋ! ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಲೂ ಮಾಹಿತಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಎಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಆದರೂ ಮಹಾಭಾರತ, ರಾಮಾಯಣ ಸೀರಿಯಲ್‌ಗಳೂ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಹಿಂದಿಯಲ್ಲೇ ನಾವೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಭಗವದ್ಗೀತೆಗೂ ಹಿಂದಿಗೂ ಏನೋ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವಿದೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ.

ನನಗೆ ಪರಿಚಯವಿರುವ ಹಿಂದಿ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರ ಪ್ರಕಾರ: ಮಹಾಭಾರತದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹಿಂದಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಂತರ ಬಂದ ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೆ ಯಾರೋ ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡಿದರು ಅಷ್ಟೆ ಅಂತ.

ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ನನ್ನನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅದೇನಪ್ಪ ಅಂದರೆ, ಗೀತಾ ಬೋಧನೆ ಯಾವ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು? ಅಂದರೆ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಯುದ್ಧದಲ್ಲೇ, ನಂತರವೇ? ಮಹಾಭಾರತ ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವ ನಾಲ್ಕನೇ ಶತಮಾನದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕ್ರಿಸ್ತಶಕ ನಾಲ್ಕನೇ ಶತಮಾನದ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ನಡೆದದ್ದು ಅಂತಾರೆ. ಯಾರಿಗೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲಾಗದ ಊಹೆ! ಅದೇ ಅಮೇರಿಕಾ, ಯೂರೋಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರವರ ಚರಿತ್ರೆ ಬಗ್ಗೆ ಬರಹಗಳನ್ನೇ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸ್ತಾರೆ. ಯಾರನ್ನ ಕೇಳೋದು? ಕೌರವರ, ಪಾಂಡವರ, ವಂಶದವರಾರೂ ಪತ್ತೆ ಇಲ್ಲ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಮಗೆ

ದೊರಕಿರುವವರು: ಟಿಪ್ಪಣಿಸುಲ್ತಾನನ ಸಂತತಿಯವರು ಅಷ್ಟೆ ಅವರಿಗೂ ಮಾಹಾಭಾರತಕ್ಕೂ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ಅಂತ ನನ್ನ ಅರಿವು.

ಗುರೂಜಿಯವರಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿ ನನ್ನ ಮತ್ತೊಂದು ಅನುಮಾನವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತೇನೆ. ಕೃಷ್ಣ ತನ್ನ ಬಾಯಿಯಲ್ಲೇ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ವಿಶ್ವರೂಪ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸಿದನಂತೆ. ಕೃಷ್ಣ ಅರ್ಜುನ ಅಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದು, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕೃಷ್ಣ ಆಕಳಿಸಿದಾಗ ಅರ್ಜುನನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಏನು ಕಾಣತೋ ಏನೋ? ನನ್ನ ಅಳಿಯ ಡೆಂಟಿಸ್ಟ್. ಅವನು ತನ್ನ ಪೇಶೆಂಟುಗಳ ಬಾಯಿಗಳನ್ನ ತೆರೆದು ಹಿಡಿದಿರೋದನ್ನ ನಾನೇ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿದ್ದೀನಿ. ಅಂತಹ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವರೂಪ ದರ್ಶನ ಸಾಧ್ಯ ಅಂತ ನನ್ನ ಗುಮಾನಿ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ಕರ್ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನೋ ಹೇಳಿದೆಯಂತೆ, ನಾನು ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಲಾಯರ್ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳನ್ನು (ಊಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ) ಧರ್ಮ ಎಂದರೆ ಏನು? ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು ಜ್ಞಾಪಕವಿದೆ. ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಆ ಪದವನ್ನೇ ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ! ಕರ್ಮ ಎಂದರೆ ಏನು ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ “ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಬದುಕ್ಕೊಂಡು ಇದ್ದೀವಲ್ಲ - ಅದು ಕರ್ಮ” ಅಂತ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಲಾಯರ್, ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು ಈಗಲೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಕೂತಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇವೆರಡೂ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನೂ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಮುಂದಿನ ಏಳು ದಿನಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲೇ ಕಳೆದು ಕೆಲವು ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲು ಯೋಚಿಸಿದ್ದೀನಿ. ನಾನು ಬಹಳ ದಿವಸಗಳ ಕಾಲ ರಾಜಕಾರಣಿಯಾಗಿ ಉಳಿಯಲಾರೆ. ಆಗ ಪಾಪಸ್ ಲಾಯರ್ ಗಿರಿಯೇ ಗತಿ. ಕೋರ್ಟ್ ವೆಕೇಶನ್ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಧರ್ಮ ಕರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಡಿಸೋಣ ಅಂತ ನನಗೊಂದು ಆಸೆ.

ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಬಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಗೌರವಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪೂಜ್ಯ ಗುರೂಜಿಯವರಿಗೂ, ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ಅನಂತ ವಂದನೆಗಳು.

★ ★ ★

ಅಪರಂಜಿ ಓದುಗರ ಗಮನಕ್ಕೆ

ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿಯವರ 120 ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖನಗಳ,
560 ಪುಟಗಳ ಸಂಗ್ರಹ “ಸಮಗ್ರ ಹಾಸ್ಯ” ಇದೀಗ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿದೆ
ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಮುಖಬೆಲೆ 275/- ರೂಪಾಯಿಗಳು.

ರಿಯಾಯಿತಿ ಶೇಕಡಾ 50%

ಅಂಚೆ / ಕೊರಿಯರ್ ವೆಚ್ಚ ಪ್ರತ್ಯೇಕ.

ಆಸಕ್ತ ಓದುಗರು ಲೇಖಕರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು

ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು

- ಕು.ಕ.

ಬಸವಣ್ಣನವರೇ ಬಿಟ್ಟನೆಂದರೂ ಬಿದದು ಎಂದು ಪರಿತಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಮಾಯೆಯಂತೆ ಬೊಪ್ಪೋರ್ಸ್ ಹಗರಣ ಮತ್ತೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಆರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ದೆಹಲಿ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪಿನ ನಂತರ ಈ ಪ್ರಕರಣ ಕಳೆಬರದ ವಿಲೇವಾರಿಯ ಘಟ್ಟ ತಲಪಿತಲ್ಲ ಎಂದು ಸೋನಿಯಾ ನಿಷ್ಠರು ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿಗರು ಮುಷ್ಕಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ರಾಜದೀಪ್ ಸರ್‌ದೇಸಾಯಿಯ ಹೊಸ ಟೀವಿ ಸುದ್ದಿ ಚಾನಲ್ಲಿನ ಕ್ವೆಸ್ಟೋಚಿಯ ಫ್ರೀಜ್ ಆಗಿದ್ದ ಲಂಡನ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಖಾತೆಯನ್ನು ಡೀಫ್ರೀಜ್ ಮಾಡಿದ ಸ್ಕೂಪ್ ಈ ಅಸಹ್ಯ ಹಗರಣವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮೊದಲಪುಟಕ್ಕೆ ತಂದಿದೆ. ಈಗಿನ ಹೊಸ ಅನಾವರಣದ ಪ್ಲಸ್-ಮೈನಸ್ ನೋಡೋಣ. ಬೊಪ್ಪೋರ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ ಕೊಟ್ಟ ೬೪ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಲಂಚ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು ಎಂದು ಅತಿ ಶ್ರಮದಿಂದ ಹುಡುಕಿದ ಅರುಣ್ ಶೌರಿ, ಚಿತ್ರಾ ಸುಬ್ರಮಣಿಯಂ, ಎನ್.ರಾಂ ಮೊದಲಾದವರ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರು ಸೇರಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಸತ್ಯ ಹೊರಬಾರದು ಎಂದು ತರತರಹದ ಕಂಟಕಗಳನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವ ರಾಜನಿಷ್ಠರ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಕಾನೂನು ಸಚಿವ ಭಾರದ್ವಾಜ್ ಹೆಸರು ಸೇರಿಕೆ. ಸಿಬಿಐ ಮುಖಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡ ಕರಿ ಬಣ್ಣ. ಆದರೆ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವ ಸತ್ಯ ಮಾತ್ರ ಇನ್ನೂ ನಿಲುಕದ ನಕ್ಷತ್ರ.

ಕಳೆದ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ೬೧ ಬಾರಿ ಕೇಂದ್ರ ಸಚಿವಸಂಪುಟದ ಸಭೆ ನಡೆಸಿ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ೫೦೩ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮನ ಮೋಹನ ಸಿಂಗ್ ಸರ್ಕಾರ ವಿಕ್ರಮ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆಯಂತೆ. ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬಗೆಗೆ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವುದೇ ತಮ್ಮ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದ ಮಾಜಿ ಪ್ರಧಾನಿ ಪಿವಿಎನ್ ಕಾಲ ಬದಲಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ನಿಜ. ಆದರೆ ಮಮೋಸಿಂಗ್ ಸಚಿವಸಂಪುಟದ ನಿರ್ಣಯಗಳ ಈ ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಕಾರಣ ಪ್ರತಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನೂ ಎಡ-ಬಲ ಪಕ್ಷಗಳ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಎರಡು-ಮೂರು ಬಾರಿ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿರುವುದೇ ಕಾರಣವಿರಬಹುದೇ?

ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮರಾಯರ ಸಚಿವಸಂಪುಟ ೨೦೦೫ರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುಬಾರಿ ಸಭೆಸೇರಿ ಎಷ್ಟು ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಸಚಿವಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ೧೦೦೬ ಸಲವಾದರೂ ಹೇಳಿ ನಮ್ಮ ಮುಮಂ ತಮ್ಮದೇ ಛಾಪಿನ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಕ್ರಮವನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿರಬೇಕು.

ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಕದ್ದಾಲಿಕೆ ಬಹಿರಂಗವಾದಾಗ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ ತಲೆದಂಡ ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೆ ಈಗ ೨೦೦೬ರಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವಾದಿ ಪಕ್ಷದ ಧುರೀಣ ಅಮರ್ ಸಿಂಗ್ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಕದ್ದಾಲಿಕೆ ನಡೆದಿದೆ

ಎನ್ನುವುದು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೂ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಯಾರ ಕೂದಲೂ ಕೊಂಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಾವು ಈಗ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ತಪ್ಪುಗಳ ಬಗೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಉದಾರಿ-permissive ಆಗುತ್ತಿರುವುದೇ ಅಥವಾ ಗ್ಲೋಬಲೀಕರಣದ ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನೂ ಎತ್ತಿಹಾಕಲು ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಿಗುವಂತಾಗಿರುವುದೇ?

ಎಸ್. ಎಲ್. ಭೈರಪ್ಪನವರಿಗೆ ಪಂಪ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಎನ್ನುವ ಸುದ್ದಿ ಓದಿ ಹಲವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆಯಂತೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯ ಈ ಗೌರವ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಕ್ಕಲ್ಲ, ಇದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಇದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಅವರಿಗೆ ಎಂದೋ ಸಿಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ಭೈರಪ್ಪನವರ ಕಾದಂಬರಿ ಓದಿ ಮೆಚ್ಚಿರುವವರ ದೃಢ ನಂಬಿಕೆ. ಈ ಅಭಿಮಾನಿಗಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಸಾಹಿತಿ-ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗುಂಪೇ ಭೈರಪ್ಪನವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಮನ್ನಣೆ ಸಿಗಬಾರದು ಎಂದು ತುಂಬಾ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಪಿತೂರಿ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚುವ ಧೈರ್ಯ ತೋರಿಸುವ ಜನ ಇನ್ನೂ ಇದ್ದಾರಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು.

ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಸಿಕ್ಕಾಗ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಚಾರ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರೆ ಅದರ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿರುವ ಅರುಂಧತಿ ರಾಯ್‌ಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರುವಂತಿದೆ. ಈಗ ೭-೮ ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಸಾಹಿತಿ ಅರುಂಧತಿಯ ಅದ್ಭುತ ಕಾದಂಬರಿ God of Small Things ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯಿತು, ಬುಕ್ಕರ್ ಬಹುಮಾನ ಸಿಕ್ಕಿತು, ಅರುಂಧತಿಗೆ ಕೋಟಿಗೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ರಾಯಧನ ಹರಿದುಬಂದಿತು. ಈಗ ಆಕ್ಟಿವಿಸ್ಟ್ ಅರುಂಧತಿಯ ಲೇಖನಗಳ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಡಲು ಅಕಾಡೆಮಿ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದ ಅರುಂಧತಿ ಭಾರಿ ಸುದ್ದಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಬದಲಾದಷ್ಟು ಇದ್ದಂತೆ ಇರುವುದೇ ಜಾಸ್ತಿ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥದ ಒಂದು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ನಾಣ್ಣುಡಿ ಎಷ್ಟು ನಿಜ ನೋಡಿ. ಈಗಿನ ಕಸಾಪ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮೊದಲು, ಬಂದಮೇಲೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳಿಂದ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳನ್ನು ದೂರವಿಡುತ್ತೇವೆ, ಉದ್ಘಾಟನೆಗೆ ನೆರೆರಾಜ್ಯದ ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ, ಅದ್ದೂರಿ ಆಡಂಬರಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಭಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಬೀದರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿರುವ ಸಮ್ಮೇಳನದ ವಿವರ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಮುಂಜೆ ಬರೀ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಉದ್ಘಾಟನೆಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈಗ ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಾರೋಪಕ್ಕೆ ಉಪಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ವಿಶೇಷ ಆಕರ್ಷಣೆ! ನಮ್ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗೋಷ್ಠಿಗಳ ವಿವರ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಂಟಪದ ಭವ್ಯತೆ ಅಲ್ಲಿನ ದೊಡ್ಡ ಅಡಿಗಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿರುವ ಖಾದ್ಯಗಳ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳ ಪೂರ್ಣ ವಿವರಗಳು ನಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದೆ!

ಉಕ್ತಿ - ಚಾಟೂಕ್ತಿ

- ಎನ್. ರಾಮನಾಥ್

ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಗೆ ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಕಾರಣ ಅಧಿಕಾರದಾಹವಂತೂ ಅಲ್ಲ - ಎಡಿಯೂರಪ್ಪ
ರಾಜಕೀಯರ ಮಾತೆ ಸುಳ್ಳು ಸರಣಿಯ ಕಂತೆ
ಹೊರಗೆ ಸುಂದರ, ಒಳಗೆ ಕಂದರ ಕಪಟದಾ ಸಂತೆ

★ ★ ★

ಜ್ಯೋತಿಷಿ ಮನೆಗೆ ಧರಂ - ಸುದ್ದಿ
ವಿಶ್ವದ ಗ್ರಹಗಳ ಆಚಾರವ ಜ್ಯೋತಿಷಿ ನಿಗ್ರಹಿಸಲು ಶಕ್ಯವಿರಲ್
ಮಿತ್ರ 'ಗ್ರಹ'ಗಳ ಮೋಸದಾಟವನು ಹರಹರಿಗಾಗದು ನಿಗ್ರಹಿಸಲ್

★ ★ ★

ಅವ್ರ (ಮಂತ್ರಿಗಳು) ನಮ್ಮ ದುಡ್ಡಲ್ಲಿ ಮಜಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ - ಸಾರ್ವಜನಿಕರು
ದಿನವೂ ಬೊಬ್ಬೆಯ ಹಾಕುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತಾಳ್ಮೆ ಮೌನವ ಹೋಳಿ ದಿನ
ಅಶ್ವಗಳಿವರ vote ಇನ ಓಟದಿ ಸಿಕ್ಕಿದುದೆಲ್ಲವ ತಿಂದು ತೇಗುವ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣ

★ ★ ★

ನಾನು ಕುದುರೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಲ್ಲ - ಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿ
ಲಾಯದ ತುಂಬಾ ಬಂದು ನಿಂತಿಹವು ವಿಧವಿಧ ಪಕ್ಷದ ಕತ್ತೆಗಳು
ಕುದುರೆಯೆ ಬೇಡ ಹೊಸ ಸಮ್ಮಿಶ್ರದಿ ಕತ್ತೆ ಗಂಟೆಗಳೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು

★ ★ ★

ಮಗನ ವರ್ತನೆ ಕಂಡು ಗೌಡರು ಗಲಗಲನೆ ಅತ್ತರು - ಸುದ್ದಿ
ದಳದಳನೆ 'ದಳ' ಉದುರೆ ಗಲಗಲನೆ ಗಲಹವರು
ಅಶ್ರುತರ್ಪಣದಿ ಸಮ್ಮಿಶ್ರವ ತೋಯಿಸಿ ಹಿಂಡಿ ಹೊರನಡೆದೊರೆಗಯುವರು

★ ★ ★

ಬೀದರ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ: ಎಲ್ಲೆಡೆ ಪೋಲೀಸರ ಸರ್ಪಗಾವಲು - ಸುದ್ದಿ
ಏನ ಕಾಯಲು ಸರ್ಪಗಾವಲು ವಸ್ತುವೇನಿದೆ ಕದಿಯಲು
ಕನ್ನಡಮ್ಮನ ಕಂದರೆಂದಿಗು ಕದಿಯರ್ ಪುಸ್ತಕ ಓದಲು

★ ★ ★

ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಳಪೆ ಕಾಮಗಾರಿ - ಸುದ್ದಿ
'ಕಾಮಗಾರಿ'ಗೆ 'ಕಳಪೆ' ಪರ್ಯಾಯವು ದ್ವಿರುಕ್ತಿ ಎಂದಿಗೂ ತರವಲ್ಲ
ನಮ್ಮಿಂದಾಗದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ನಿರೀಕ್ಷೆಯದರದು ತರವಲ್ಲ

★ ★ ★

ರಿ.ನಂ: 16692/1990-91

ಸ್ಥಾಪನೆ : 1990

ವಾಸದಿ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ನಿಯಮಿತ

ಶ್ರೀ ಕನ್ಯಾಕಾಪರಮೇಶ್ವರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆವರಣ, 8ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003. ☎ : 23447014

ಶಾಖೆಗಳು

ಸಂಜಯನಗರ
☎ : 23419780

ಮೂಡಲಪಾಳ್ಯ
☎ : 23111283

ನೆಲಮಂಗಲ
☎ : 7726666

ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರದ ವಿಶ್ವಾಸನೀಯ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ

100 ಕೋಟಿ

ವಾರ್ಷಿಕ ವಹಿವಾಟಿನತ್ತ.....

ನಿಮ್ಮ ಶುಭೋದಯಕ್ಕೆ - ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು

★ ಕೇವಲ 78 ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹಣ ದ್ವಿಗುಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

★ ನಿಮ್ಮ ನಿಶ್ಚಿತ ಠೇವಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಶೇ 10% ರಷ್ಟು ಗಳಿಸಿ.

ಭಾಗೀರಥಿ : ಗೌರಿಹಬ್ಬ, ಗರುಡ ಪಂಚಮಿ, ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಆಜೀವ ಪರ್ಯಂತ ಹಣವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವ ಯೋಜನೆ. ನೀವು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಕನಿಷ್ಠ ಮೊತ್ತ ರೂ. 1,000-00 ಮಾತ್ರ.

ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟಾರ್ಜಿತ ಹಣ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ.
ಸುಭದ್ರತೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಗಳಿಸಿ.

ಸದಸ್ಯರ ಠೇವಣಿಗಳಿಗೆ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಕಡಿತದಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿಯಿದೆ.

-: ಸೌಲಭ್ಯಗಳು:-

★ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಾಲ ★ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಾಲ ★ ವಾಹನ ಸಾಲ ★ ಅಡಮಾನ ಸಾಲ
★ ಗೃಹೋಪಯಾಗಿ ಸಾಲ ★ ಮನೆಕಟ್ಟಲು / ಕೊಳ್ಳಲು / ದುರಸ್ತಿಗಾಗಿ

-: ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ:-

ರಾ.ಪ. ರವಿಶಂಕರ್, ಸ್ಥಾಪಕರು - ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಎಕ್ಸ್. ವಿ. ಶಾಂತಮೂರ್ತಿ - ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು,
ಎನ್. ಪಾರ್ವತಿ - ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ನಿರ್ದೇಶಕರು:

ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಕೆ.ವಿ. ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್, ಪಿ.ಆರ್. ಸಂಜೀವಮೂರ್ತಿ, ವಿ.ಎ.ಅಶ್ವತ್ಥ,
ಎಚ್.ಬಿ. ಪ್ರಸಾದ್, ಎಸ್. ಸತೀಶ್, ಸಿ.ಎನ್. ನಾಗೇಶ್ವರ್ ರಾವ್, ಬಿ. ಎಸ್. ಗೋಪಿನಾಥ್,
ಡಾ|| ಪಿ.ಎನ್. ಗೋವಿಂದರಾಜುಲು, ಮತ್ತು ಕೆ. ಎಂ. ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ

MALLIGE

PERSONALISED COMPLETE MEDICAL CARE

Mallige Medical Centre

31/32, Crescent Road,
Bangalore – 560001

Phone: 22203333, Fax: 22265298

E-mail: info@mallige.com

Mahabodhi Mallige Hospital

T. Mariappa Road, 1st Block, Jayanagar,
Bangalore – 560011

Phone: 26565678, Fax: 26571516

Web: <http://www.mallige.com>